

Szívük nem volt egyenes
előtte, szövetségét
nem tartották hűségese.

Bűneiket mégis elengedte,
nem pusztította el őket.
Újra meg újra fékezte
haragját, nem zúdította
rájuk indulata árját.

Zsolt 78,37-38

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Mértékadó
Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság

LXXX. évf. 27. • (3958.)
2024. július 7. • Ára 420 Ft

Szeretni kell az embereket, a hivatást

Beszélgetés Mirko Štefkovićsal, az új nagybecskereki püspökkel

Ferenc pápa március 18-án kinevezte Mirko Štefkovićot, a Szabadkai Egyházmegye vagyongazdálkodási igazgatóját nagybecskereki megyéspüspökké. Az új főpásztor szentelésére június 1-jén, a bánsági püspöki székhelyen a Nepomuki Szent János-székesegyházban került sor. A főszentelő Német László SVD belgrádi érsek, a Szent Círill és Metód Nemzetközi Püspöki Konferencia elnöke volt. Mirko Štefković püspök atyjával a budapesti Avilai Nagy Szent Teréz-templom plébániáján beszélgettünk.

követtem őt, de nem léptem be a kishozsánra, csak a gimnáziumba jártam. Mondhatom, hogy vallásos családból származom, főleg anyai ágról. Édesanyámnak kilenc testvére van. Az egyik fiútestvére egyházmegyes pap, a húga pedig domonkos nővér. Az anyai nagymamám testvéreinek pedig ugyancsak van egy paptestvére, a nővére pedig szintén domonkos szerzetesnő. Mindig közel álltunk az Egyházhoz. Kisgyermekkoromtól kezdve természetes volt számomra, hogy templomba jártam, rendszeresen ministráltam.

– A Paulinum Püspöki Klasszikus Gimnáziumot Szabadkán fejezte be. Hogyan alakult az élete érettségi után?

– Azonnal jelentkeztem, hogy letöltszem a kötelező katonai szolgálatot, ez nálunk akkor egy év volt. A Dél-Szerbia közelében fekvő Niš városában katonáskodtam. Van ott egy kis katolikus közösség, plébánia.

(Folytatás a 3. oldalon)



Fotó: Merényi Zita

– Önnek két fiútestvére van. Mivel a bátyja, Josip is pap lett, feltételezzük: mélyen hívó katolikus családban nevelkedtek...

– Egy Szabadka melletti faluban, Tavankúton születtem. A bátyám már általános iskola után a kishozsánra került, a Paulinumba, később én is

A tág ölelésű Krisztus követői

Bíró László és Mayer Mihály püspökök jubileumát ünnepelték Pécsen

Bíró László nyugalmazott tábori püspök pappá szentelésének 50. és püspökké szentelésének 30. évfordulóját, valamint Mayer Mihály nyugalmazott pécsi megyéspüspök pappá szentelésének 60. és püspökké szentelésének 35. évfordulóját ünnepelték a pécsi székesegyházban Szent Péter és Szent Pál apostolok ünnepén, június 29-én.

(Tudósítás a jubileumról a 6. oldalon)

Kérjünk erőt az Úrtól, hogy megbocsássunk!

Szent László király ünnepe Győrben

Szent László ünnepét évszázadok óta az 1192. június 27-ei csillagjelenés évfordulóján tartja a Katolikus Egyház. A hagyomány szerint ezen a napon tündöklő égi jel tűnt fel a szent király nagyváradi sírja fölött, s nyo-

mában csodás gyógyulások történtek. A győri Nagyboldogasszony-székesegyházban idén Michael W. Banach érsekkel, Magyarország apostoli nunciussal ünnepelte Szent Lászlót

(Folytatás az 5. oldalon)

A világ szerethető arca

Megnyitották a Katolikus Karitászt nyári táborait



Június 26-án délelőtt Balatonakaliban a Katolikus Karitászt megnyitotta „Vár a nyár!” elnevezésű programját, melynek keretében országszerte négyezer rászoruló gyerekek biztosítanak nyaralást, fejlődést, kapcsolódást. Balatonakaliba Kárpátaljáról érkeztek az első turnus vendégei. A megnyitón részt vett Spányi Antal püspök, a Katolikus Karitászt elnöke és Herczegh Anita jószolgálati nagykövete is.

Az ünnepségen beszédet mondott Écsy Gábor, a Katolikus Karitászt országos igazgatója, valamint Herczegh Anita. Jelen volt Téglásy Pál, a Karitativ Tanács titkára; Klaus Höhn, a szervezet németországi jószolgálati nagykövete; az egyházmegyei kari-

tások és az orvosmisszió képviselői. A táborokat ünnepélyesen megálldotta Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök. A Magashegyi Underground énekes, Bocskor Bíborka és Toldi Miklós énekes-dalszerző műsort adott a kárpátaljai Técsőről érkező 22 gyerekek és a Kőrösmezőről érkező 14 fiatalnak.

A 10 és 16 éves kor közötti, főként magyar származású táborozók már vasárnap este megérkeztek a hosszú utazás után. A csoportokban vannak olyanok is, akik már jártak a táborban. Marika és Kornélia pedagógusok elmondják, hogy a két csoporthoz tartozó gyerekek nagyon hamar összebarkácsolódtak. A técsői és a kőrösmezői csoporton belül a gyerekek már ismerték egymást, mert egy iskolába, templomba vagy hittanra járnak.

(Folytatás a 12. oldalon)



Megnyílt a Fazenda - együtt a szenvedélybetegéért
8. oldal



A Tiszafit ifjúsági találkozó
Interjú a szervezővel a 9. oldalon



Papszentelés a kapucinusoknál
11. oldal



ISSN 0133-1205



9 770133 120548

Átölelni azt is, akit senki nem kedvel

A Szentatya folytatta a főbűnökről és az erényekről szóló katekézissorozatát május 15-én a Szent Péter téren tartott általános kihallgatás keretében. Ezúttal a három isteni erény közül a harmadikról, a szeretetről elmélkedett az 1Kor 13,4–7 szakasz alapján. Az alábbiakban Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását közreadjuk.



Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Ma a harmadik isteni erényről, a szeretetről fogunk beszélni. A másik kettő, emlékezzünk, a hit és a remény volt: ma a harmadikról, a szeretetről fogunk beszélni. Ez a végpontja annak az egész útnak, amelyet az erényekről szóló katekézisékkel végigjártunk. A szeretetre gondolva azonnal kitágul a szívünk, az elménk, és gondolatban Szent Pál ihletett szavaihoz repülünk, melyeket a *Korintusiaknak írt első levelében* olvashatunk. Erre csodálatos himnusz befejezéseként Szent Pál a három isteni erényt említi, és így kiált fel: „Most megmarad a hit, a remény és a szeretet, e három; de közülük a legnagyobb a szeretet” (1Kor 13,13).

Pál egy olyan közösséghez intézi ezeket a szavakat, amely távolról sem volt tökéletes a testvéri szeretetben: a korintusi keresztények meglehetősen civakodók voltak, belső megosztottság jellemezte őket: voltak, akiknek mindig igazuk kellett hogy legyen, nem hallgattak másokra, mert alacsonyabb rendűnek tartották őket. Pál az ilyeneket arra emlékezteti, hogy a tudás felfuvalkodottá tesz, a szeretet viszont épít (vö. 1Kor 8,1).

Az apostol ezután egy olyan botrányra tér ki, amely a keresztény

közösség egységének legnagyobb megvalósulását, az „úrvacsorát”, az eucharisztikus ünneplést is érinti: ott is megosztottságok tapasztalhatók, és vannak, akik ezt kihasználva esznek és isznak, kizárva azokat, akiknek semmijük sincs (vö. 1Kor 11,18–22). Ezt látva Pál kemény ítéletet mond: „Így amikor összejöttök, az étkezés nem az Úr vacsorája” (1Kor 11,20), másféle, pogány szertartásokat van, mely nem az Úr vacsorája!

Ki tudja, a korintusi közösségben talán senki sem gondolta, hogy vétkezett volna, és az apostolnak ezek a kemény szavai kissé érthetetlennek tűntek számukra. Vélhetően mindannyian meg voltak győződve arról, hogy jó emberek, és ha a szeretetről kérdezték volna őket, azt választották volna, hogy a szeretet természetesen nagyon fontos érték számukra, akár csak a barátság és a család. A szeretet napjainkban is ott van mindenki aj-

kán, sok influenszer ajkán és rengeteg dal refrénjében. Sokat beszélünk a szeretetről, ámde mi is a szeretet?

„És a másik szeretet?” – teszi fel a kérdést Pál a korintusi keresztényeknek. A szeretet nem az, amelyik felemelkedik, hanem az amelyik leereszkedik; nem az, amelyik elvesz, hanem amelyik ad; nem az, amelyik látszik, hanem amelyik rejtve marad. Pál aggódik amiatt, hogy Korintusban – ahogyan ma köztünk is – zűrzavar uralkodik, és a szeretet isteni erényének, mely egyedül Istentől származik, valójában nyoma sincs. És ha a szavak szintjén mindenki meg van győződve arról, hogy jó ember, hogy szereti a családját és a barátait, valójában igen keveset tud Isten szeretetéről.

Az ókeresztényeknek több görög szó is rendelkezésükre állt a szeretet jelölésére. Végül az agapé szó kerekedett felül, melyet a latin caritas szóval, vagy az újlatin nyelvekben annak

származékaival adunk vissza. Mert valójában a keresztények a világ összes szeretetére képesek: ők is szerelembe esnek, többé-kevésbé úgy, ahogy ez mindenkivel megtörténik. Ők is megtapasztalják a barátsággal járó jóakaratot. Őket is eltölti a hazaszeretet és az egész emberiség iránti egyetemes szeretet. De van egy nagyobb szeretet, mely Istentől származik és Istenre irányul, mely képessé tesz arra, hogy szeressük Istent, hogy a barátai legyünk, mely képessé tesz arra, hogy úgy szeressük felebarátunkat, ahogyan Isten teszi, azzal a vággyal, hogy megosszuk az Istennel való barátságot. Ez a szeretet, Krisztus miatt, arra indít, hogy odáig is elmenjünk, ahová emberileg nem mennénk: ez a szegények iránti szeretet, a szerethetetlenek iránti szeretet, a bennünket nem szeretők és a hálátlanok iránti szeretet. Szeret azokat iránt, akiket senki sem szeretne; szeretet az ellenség iránt is. Még az ellenség iránt is! Ez az „isteni”, az Istentől jövő szeretet, a Szentlélek munkája bennünk.

Jézus a hegyi beszédben ezt mondja: „Mert ha csak azokat szeretitek, akik benneteket is szeretnek, milyen hálát várhattok érte? Hisz a bűnösök is szeretik azokat, akik őket szeretik. Mert ha azokkal tesztek jót, akik veletek is jót tesznek, milyen hálára számíthatok? Hisz így a bűnösök is tesznek jót” (Lk 6,32–33). És így zárja: „Szeressétek inkább ellenségeiteket – mi rosszat szoktunk mondani ellenségeinkről –, tegyetek jót, adjatok kölcsön, és semmi viszonzást ne várjatok! Így nagy jutalomban részesültök, a Magasságosnak lesztok a fiai,

hisz ő is jó a hálátlanokhoz és a gonoszokhoz” (Lk 6,35). Emlékezzünk erre: „Szeressétek inkább ellenségeiteket, tegyetek jót, adjatok kölcsön, és semmi viszonzást ne várjatok!” Ezt jól vessük az eszünkbe!

Ezekben a szavakban a szeretet isteni erényként tárul fel, és a caritas nevet kapja. Ez caritas szintű szeretet. Azonnal rájövünk, hogy ez egy nehéz szeretet, sőt lehetetlen gyakorolni, ha valaki nem Istenben él. Emberi természetünk ösztönösen arra készlet, hogy a jót és a szépet szeressük. Egy eszménykép vagy egy nagy szeretet nevében nagylelkűek is lehetünk, hősiess tetteket is véghezvihetünk. De az isteni szeretet meghaladja ezeket a kritériumokat. A keresztény szeretet átöleli azt, aki nem szerethető, megbocsát – milyen nehéz megbocsátani; mekkora szeretet kell a megbocsátáshoz! –, a keresztény szeretet áldja azokat, akik átkoznak, míg mi megszoktuk, hogy a sértésre újabb sértéssel, az átokra újabb átokkal válaszolunk.

Ez a szeretet olyan nehéz, hogy szinte lehetetlennek tűnik, mégis ez az egyetlen, ami megmarad belőlünk. A szeretet az a „szűk kapu”, amelyen át kell mennünk, hogy beléphessünk Isten országába. Mert életünk végén nem az általános szeretet alapján ítéltetünk meg, hanem pontosan a konkrét tettekben megmutatkozó caritas-szeretet alapján. Jézus ezt mondja nekünk, olyan szépen: „Bizony mondom nektek, amit e legkisebb testvéreim közül eggyel is tettetek, velem tettétek” (Mt 25,40). Ez a szeretet gyönyörűsége, nagyszerűsége. Hajrá, és kitartás!

Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News

Rómába költözött az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa

Ötvenhárom évig Svájcban – eleinte Churban, majd negyvenhét évig Sankt Gallenben – volt az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsának (CCEE) székhelye. Pietro Parolin bíboros-államtitkár június 20-án megáldotta a szervezet új központját Rómában, a Via della Pigna 13. szám alatt.

római központ révén erősíteni szeretnék az európai püspökök együttműködését egymással és a Szentszékekkel, illetve tanácsadói kapcsolatokat kívánnak kialakítani a különböző területek szakértőivel. Megköszönte a svájci püspököknek és különösen a Sankt Gallen-i egyházközségnek az évek során nyújtott támogatást és a befogadást.

A központ áthelyezése – hangsúlyozta Parolin bíboros – nem kisebbíti a CCEE szerepét, sajátos hivatását Európa egyházi életében; inkább lehetőséget jelent arra, hogy még szorosabb



A Maffei Marescotti-palotában alakították ki a CCEE új irodáit. Az épület megáldásán jelen volt Robert Francis Prevost, a Püspöki Dikasztérium prefektusa; Paul Richard Gallagher érsek, a vatikáni „külgazdasági” és azon dikasztériumok prefektusai, amelyekkel a szervezet szorosan együttműködik, valamint a Szentszékhez delegált nagykövete. Szintén részt vett a megnyitón Mariano Crociata püspök, az Európai Unió Püspöki Konferenciáinak Bizottsága (COMECE) elnöke; Noël Treanor, az Európai Unió apostoli nunciusa; a COMECE teljes elnöksége, valamint Sankt Gallen önkormányzatának és egyházközségének delegációja.

Gintaras Grušas vilniusi érsek, a CCEE elnöke beszédében hangsúlyozta: az új,

Fordította: Verestói Nárcisz
Forrás és fotó: CCEE.eu

Keresztelő Szent János ünnepe a Szentföldön

Keresztelő Szent János születésének ünnepét június 23–24-én tartották a Szentföldön, a Jeruzsálemhez tartozó, a város külterületén található Ein Karem-ben, azokon a helyszíneken, ahol a hagyomány szerint a próféta élt. A főünnepen a szentmise főcelebránsa Francesco Patton szentföldi ferences kusztoz volt.

Keresztelő Szent János születésének ünnepe a vigiliáján, június 23-án este a vesperással kezdődött a Sivatagi Szent János nevet viselő kegyhelyen. A három Ein Karem-i szentély, a Mária látogatása Erzsébetnél, a Keresztelő Szent János születése, illetve a Sivatagi Szent János-kegyhely közül ez utóbbi János gyermekkorának és azoknak az éveknek az emlékét őrzi, amikor a Megváltó előfutára felkészült nyilvános működésére, ahogyan *Lukács evangéliumában* olvashatjuk: „A gyermek pedig növekedett és erősödött lélekben, és a pusztában volt addig a napig, amíg nyilvánosan fel nem lépett Izraelben” (Lk 1,80).

Keresztelő János alakja szorosan kapcsolódik a sivataghoz, amely az aszketikus élet és – Izrael történelmének fényében – az Isten kegyelmével való találkozás helyszíne. Ennek a kegyhelynek az arab neve Dir el-Habis, ami annyit jelent: *a remete kolostora*. Az Antonio Barluzzi olasz építész által tervezett jelenlegi templomot és kolostort 1922-ben szentelték fel. A Szentföldi Ferences Kusztozia szerzetesei más rendek tagjaival és néhány helyi hívővel együtt itt imádkozták el az első vesperást Ibrahim Faltas plébános vezetésével, majd körmenetben ahhoz a barlanghoz vonultak, ahol a hagyomány szerint Szent János élt.

Másnap, június 24-én szentmisét ünnepeltek a Keresztelő Szent János születésének helyét őrző kegyhelyen. A templom története a 12. századig nyúlik vissza, és a területen a bizánci időkől származó maradványok és egy mozaikpadlós szokpolna tanúskodik az istentisztelet hosszú hagyományáról.

„Keresztelő Szent János születését ünnepelni azt jelenti, hogy arra emlékezzünk, amit Isten a mi életünkben, történelmünkben tesz, együttműködésre készítet az egyes embereket, akik képességeikkel és korlátaikkal Isten emberiségét megváltó tervének szolgálatába állítják magukat” – fogalmazott homíliájában Francesco Patton kusztoz. Zakariásról, Erzsébetéről és Jánosról szólva így fogalmazott: „Arra tanítanak minket, hogy mindig emlékezzünk arra, hogyan tartja meg Isten irgalmasságának ígéreteit.”

Zakariás némaságában – hangsúlyozta – „ott van az a képessége, hogy bízik Istenben, és felismeri, mit tesz általa. Erzsébet pedig a rejtekben maradás értékét tanítja nekünk, ami merőben ellentétes azzal a társadalmi légkörről, amelyben élünk. János a születésével arra emlékeztet bennünket, hogy az élet ajándék, amit kapunk, és vissza kell adnunk; hogy a hivatás ajándék, amit kapunk, és általa gyümölcsöt kell teremnünk; s hogy mi magunk olyan mértékben válunk ajándékká, amennyire odaajándékozunk önmagunkat”.

Az ünnepi szentmise után a körmenet ahhoz a barlanghoz vezetett, ahol a hagyomány szerint Keresztelő Szent János született. Itt felolvasták *Lukács evangéliumának* Jánosról szóló részletét. A liturgia ünnepélyes áldással ért véget.

Fordította: Kuzmányi István
Forrás és fotó: Szentföldi Ferences Kusztozia



Szeretni kell az embereket, a hivatást

Beszélgetés Mirko Štefkovičcsal, az új nagybecskereki püspökkel

(Folytatás az 1. oldalról)

Ritkán jártam ki a laktanyából, de ezen a plébánián otthonra találtam. A horvát kisebbséghez tartozom, és 1996-97-ben nem volt könnyű horvátoknak lenni a szerb hadseregben. A plébániai közösség biztosságot nyújtott számomra. Az érettségim idején még úgy gondoltam, hogy jogász leszek, de a katonaság alatt, az említett katolikus közösség hatására is már úgy éreztem: az igazságosság nemcsak a földön fontos, hanem van egy magasabb rendű igazságosság is, ami sokkal értékesebb, és ezért dolgozni kell, jobban, mint egy ügyvédnek itt a földön. Egyre erősebben foglalkoztatott ez a gondolat. Amikor 1997-ben húsvétkor hazamentem Szabadkára, felkerestem Pénzes János püspök atyát, és közöltem vele: szeretnék jelentkezni teológiára. Nagy szeretettel befogadott, és már akkor megemléltette, fontolgatja, hogy Rómába küld tanulni. A bátyám akkor már Zágrábban volt a teológián, a jezsuitáknál, szerettem volna én is odakerülni, barátok, ismerősök közé. Minden másként alakult azonban, de így volt jó. Végül Pénzes püspök atya valóban kiküldött engem és egy másik papnövéndéket Rómába. Az első két évet a Casa Balthasar Intézetben töltöttük. Az első év végén az előjáró kettessel elküldött bennünket ún. apostoli zárandoklatra. Pénz nélkül,

Istennel való kapcsolatot. Középiskolás voltam, amikor az édesapám meghalt. Csak később tudtam ezt feldolgozni, már Rómában, a Casa Balthasarban. Jacques Servais SJ volt az előjáró, és ő biztatott: dolgozzam fel ezt a valóban rendkívüli eseményt, ami rányomja bélyegét az ember életére. Egy fiatalemberben valóban felmerül: miért pont velem fordul elő ilyesmi, vagy az, hogy a szüleim miért nem tudtak együtt maradni? Ez a családunk közös keresztje volt, és mi, testvérek igyekeztünk segíteni azokban a nehéz időszakokban édesanyukáknak, aki egyedül is megtett mindent azért, hogy ne szenvedjünk hiányt semmiben.

– Mit jelentett az életében az, hogy Rómában tanulhatott?

– Amikor beadtuk az útleveleinket, gyanakodva néztek ránk, nem vagyunk-e veszélyesek, mivel Szerbiából jöttünk. Lassan fejlődött ki



megingott. Ám mindmáig vallom: a katolikusok jól élnek egymás mellett. Vannak szentmisék, amiknek egyik része magyarul, a másik horvátul megy, s itt nagyon vigyáznunk kell arra, nehogy az egyik vagy a másik nyelven egy strófával többet énekeljünk... Nincs ebben semmi különös, sajnos, sok helyen azonban nem természetes, hogy a különböző nemzetiségű emberek békében éljenek egymás mellett. Néhány éve itt járt a nuncius, és azt mondta: azt, hogy mi itt békességben élünk, értékelni kell, mert hatszáz kilométerrel odébb, Ukrajnában képtelenek az emberek közös nyelvet találni, pedig ortodox világban élnek. A nálunk uralkodó békességért folyamatosan dolgozni kell.

– A Nagybecskereki Egyházmegyében mennyien élnek és mennyi közülük a katolikus?

– Pontos számot nem tudok mondani, de a legutolsó népszámlálás szerint mintegy 650 ezren élnek, és közülük 40 ezer a katolikus. Jelenleg 38 plébániánk van és 50 filiánk. A katolikusok több mint 90 százaléka magyar nemzetiségű. Sajnos azonban vannak olyan plébániáink is, ahol a hívek magyarok ugyan, de vannak közöttük olyanok, akik már nem beszélnek az anyanyelvükre. Ez leginkább a Dél-Bánatra jellemző. Ezekre a helyeken alkalmazkodnunk kell.

– Mi a püspöki jelmondata, és miért ezt választotta?

– *Izajás próféta könyvéből* a 2. fejezet 5. versének egy része: „Járjunk az Úr világosságában!” Miatán megtudtam, hogy a Szentatya engem nevezett ki a nagybecskereki egyházmegye püspökévé, az imádságos zsolozsma is másképpen szól hozzám, mint előtte. Egyik nap éppen ezt a szakaszt olvastam *Izajás könyvéből*, és nagyon megragadt bennem. Ez nem parancs, hanem buzdítás. Érdekes, hogy a próféta nem azt mondja a közösségnek, hogy menjetek, hanem hogy járjunk, közösségként, az Úr világosságában. Kedvencem *János evangéliumában* az első fejezet: a világosság és a sötétség megkülönböztetése. Jézus eljött hozzánk világosságként, sajnos azonban a sötétség is jelen van, nemcsak a világban, de minden egyes emberben is. Tudatosan meg kell engednünk, hogy a Jóisten világosságával világosítsa meg bennünket, hogy így megszabaduljunk attól, ami akadályoz bennünket a hozzá vezető úton. A világosságban pedig jobban látjuk az utat, biztosabban tudunk járni rajta. Tart a színódus. A Szentatya ezzel

is arra akar buzdítani minket, hogy az Egyház közösség is, együtt járni, a színódus ezt jelenti. A mai világban, az internet ellenére is nagy a kísértés, hogy bezárkózzunk, a felebarát nem kell; mi ez ellen tehetünk valódi közösségként. Ne az legyen, hogy a püspökök parancsolnak, a hívők pedig végrehajtanak! Közös vagyunk az Egyház, mindenkinek megvan a maga feladata, egyháziaknak és világiaknak egyaránt. A napokban paptestvérekkel találkoztam, és jeleztem nekik: nagyon fontos, hogy a pap, a plébános mindennap végezze el az imádságát, a zsolozsmát, hogy ez is szent cselekmény legyen. Úgy érzem, hogy gyakran projektumokban gondolkozunk, hangzatos elnevezésekben, nagy elhatározásokban. Úgy tapasztalom azonban, hogy a plébánosok nem szívesen vesznek részt ezekben. A plébánosnak az a fontos, hogy ha meglátogatja a beteget, tudjon neki vigaszt adni. Vagy a temetésen képes legyen reményt adni a gyászolóknak. Ez az igazi papi feladat. Előfordul, hogy a plébániákon játékokat, szórakoztató programokat szerveznek. De ezeket máshol sokkal jobban csinálják. A plébánia, a hittanterem, a templom arra van, hogy a hívő közösség imádkozzon ott, keresse a Jóistent.

– Püspök atyának kiemelten fontos a sajtó, a média; évekig főszerkesztette a *Zvonik* című katolikus havi lapot, s aktívan részt vett a Mária Rádió munkájában is...

– Napjainkban a média fontos szerepet tölthet be az igehirdetésben is. Egy olyan kis egyházmegyének, mint a nagybecskereki, komoly kihívás bevonnai jó média szakembereket, fizetni őket, hogy a jelenlétünk minőségi legyen a sajtóban. A mai világban a közösségi háló megfelelő teret nyújt ahhoz, hogy kevés befektetéssel érjünk el sok embert. A nagybecskereki egyházmegyében a meglévő Facebook-oldalunkat megpróbáljuk élesíteni, új lendületet adni, hogy az Egyház működése látható legyen. Nemcsak a fiatalokat, az időseket is próbáljuk elérni. Voltak már bejegyzéseink, amelyeket hatezren tekintettek meg, ez nagyon fontos egy ilyen kis egyházmegyének. Már a kezdetén fölkerestem Illés Hajnalkát, aki korábban a szabadkai egyházmegyében dolgozott, hogy segítsen ebben a munkában. Az ő lelkesedése, hozzáértése sokat jelent az oldal frissítésében és az események megszerkesztésében, közlésében is. Legyen láthatóvá mindaz, ami történik a plébániáinkon, a filiáinkon: ha egy plébánián csak két elsőáldozó

van, annak a hírül adása is számít. Ez a mi Egyházunk élete. Fontosak a hozzászólások is. Szerintem Jézus is igénybe venné ma ezeket az eszközöket, Facebookon keresztül is adná az utasításokat a tanítványoknak, mit tegyenek és hogyan. Nem elég csak ülnünk a plébánián. Meg kell próbálnunk elérni azokat is, akik ebben a pillanatban a mobiltelefonjukat nyomogatják, vagy a számítógépük előtt ülnek, és keresnek valamit a Facebookon. Legyen meg a lehetőségük, hogy rólunk is olvassanak híreket. Olyan ez, mint egy tanúságtétel. Itt nem kell valami nagy teológiát tanítanunk az embereknek, hanem vonzóvá tennünk azt, amit hirdettünk, élünk. A közelmúltban volt egy hittantáborunk, amin 110 gyerek vett részt, ez nekünk nagy esemény, rengeteg szeretetenergiát építettünk bele. Az indonézai, de Magyarországi tartományhoz tartozó verbita szerzetes, aki a Nagybecskereki Egyházmegyében szolgál, Éliás atya szervezi. Legyen ez is tanúságtétel: számunkra és a gyerekek számára is nagyon fontos a hit.

– Ha végignézzük az életrajzát, azt látjuk: dolgozott a pasztorációban, volt püspöki titkár, illetve a Círil és Metód Nemzetközi Püspöki Konferencia titkára. Hogyan alakították ezek az élethelyzetek az Ön személyiségét, lelkipásztori felfogását?

– Az első lelkipásztori tapasztalatomat Horgoson szereztem diakónusként. Kiváló volt az együttműködésem az ottani plébánossal, Palatinus István atyával. Naponta együtt imádkoztuk a zsolozsmát, egyszer magyarul, máskor horvátul. Ott tanultam meg a magyar nyelvet. Ministránsokkal foglalkoztam. Besegítettem neki mindabban, ami egy plébánosnak a feladata. Szeretni kell az embereket, a hivatást, és akkor örömünk lesz a papi szolgálatban! Ha valaki igényli, meglátogatjuk, csak úgy, simán, részt veszünk az életében. Amikor Rómából visszatértem, Pénzes János püspök kinevezett a titkárává, de a szabad hétvégeimen kijártam a plébániákra, segíteni a papoknak, a gyóntatásban, misézésben is. Gyóntatás közben is megszerethetjük az embereket, főleg ott, ahol ők bevallják, hogy vétkeztek. Szeretni őket, mert tudjuk, hogy gyengék, mi is azok vagyunk, saját magunkból kell kiindulnunk. Nagyon sokat tanultam titkárként is, a nálam idősebb püspöktől, nagytatámként tekintettem rá. Ugyanígy az adminisztrációban dolgozó kollégáktól is. Kevesebb kapcsolatomban volt a püspökségre bejáró hívekkel, annál több a paptestvérekkel. Megtanultam: szánjunk időt azokra a paptestvérekre, akik a távoli plébániákról érkeztek. Nem csupán azért jöttek, hogy adjunk nekik valami papírt, aztán menjenek haza. Leültem velük, kávéval, vízzel kínáltam, meghívtam ebédre őket, legyen lehetőségük a beszélgetésre, érezzék, hogy szeretettel várják itt őket. Amikor Pénzes püspökkel jártuk a plébániákat, mindig azt mondta: ha valami gond van a szervezéssel, nem szólunk, azért jöttünk, hogy örömet szerezzünk, ne feszültséget. Nagyon lényeges a püspök számára: elfogadni a paptestvéreket olyanoknak, amilyenek. Ugyanilyen fontos, hogy ha a plébános feldíszította a templomot, kifestette a plébániát, ezt észrevegyük, dicsérjük meg érte. Ha pedig valaki bajban van, ülünk autóba, és látogassuk meg: érezzék, hogy szeretve van az Úrtól.

Kuzmányi István – Bodnár Dániel
Fotó: Merényi Zita



„Meg kell próbálnunk elérni azokat is, akik ebben a pillanatban a mobiltelefonjukat nyomogatják, vagy a számítógépük előtt ülnek...”

előzetes bejelentkezés nélkül zárandokoltunk el Calabriában kegyhelyekre Baán Izsákkal, a jelenlegi bakybéli bencés perjellel. Gyönyörű, gazdag lelki élmények voltak ezek. Teljes egészségben ráhagyatkoztunk a gondviselésre, és láttuk, tapasztaltuk a működését. A maradék hat évet a Pápai Germanicum és Hungaricum Kollégiumban töltöttem. Filozófiai tanulmányaimat a Pápai Urbaniana Egyetemen, a teológiáit a Pápai Gergely Egyetemen végeztem, ahol 2006-ban fundamentális teológiából licenciátusi fokozatot szereztem. Közben 2003-ban Rómában diakónussá szentelt egy másik szabadkai kispappal együtt Pénzes János püspök atya. Ezt követően a horgosi Havas Boldogasszony-plébánián töltöttem egy évet pasztorális gyakorlaton. Pappá szentelésemmel Szabadkán, 2004. június 29-én került sor.

– Az, hogy tizenhét éves volt, amikor elhunyt az édesapja, hogyan érintette a hitét?

– Sajnos a szüleim már korábban elváltak, a két testvéremet és engem édesanyukáink nevelt fel. Az idő múlásával ritkábban találkoztunk az édesapámmal. Nem volt könnyű ezt megélni, de nem befolyásolta az

bennünk a tudat, hogy mit jelent Róma egy katolikus számára. Hatalmas élményként éltem meg, amikor beléptem a Szent Péter-bazilikába, vagy amikor részt vehettem a Szentatya szentmiséin. Idővel az is tudatosult bennem: Rómában számtalan keresztény szenvedett vértanúhalált csak azért, mert a legkegyetlenebb üldözések idején is ragaszkodtak Jézushoz, a hitükhöz. Ez nagyon nagy erőt, reményt ad egy Rómában tanuló papnak, teológusnak. Itt nemcsak az olasz nyelvet tanulhatjuk meg, hanem megtapasztalhatjuk az egyetemes Egyház sokszínűségét. A világ minden tájáról érkeznek papok, teológusok, seminaristák. Képet kapunk arról, hogyan néz ki egy afrikai plébánia, milyen a hitélet Dél-Amerikában, vagy a Fülöp-szigeteken.

– Mit jelent a bácskai tapasztalat az életében, ahol több nemzetiség él békében egymás mellett, horvátok, magyarok, szerbek, bunyevácok?

– Számomra természetes, hogy az emberek boldogan élnek egymás mellett és egymással. Sajnos, a kilencvenes években, amikor Horvátországból és Boszniából a menekült szerbek betelepültek Bácskába, érezhetővé vált, hogy ez az egyensúly

A BIBLIA ÜZENETE

Elég neked az én kegyelmem!

2Kor 12,7–10

Szent Pál apostol lelki életének legbensőbb titkait tárja fel nekünk ez a csodaszép mondat. Ami viszont itt és most talán még ennél is sokkal lényegesebb: üzenete mindannyiunk életére ugyanúgy vonatkoztatható!

Gyakran előfordul, hogy a minket körülvevő, csak a földi sikerek gyors felmutatására kényszerítő világ bennünket is mielőbb alaposan el akar számoltatni. Vajon te mivel tudsz kérkedni, dicsekedni magaddal kapcsolatban?

Ilyen esetben bizony számunkra sincs más út, mint éppen ez az őszinte, nyílt, apostoli alázat. Magamtól én is csupán a gyengeségeimet vagyok képes fel-, illetve megmutatni. Mégis hiszem, hogy pont ebben áll az Úr kegyelme: amikor gyenge vagyok, akkor vagyok erős!

Igen, ez az alázatos lelkület már Szent Ágoston szerint is az egyik legfontosabb erény, sőt: ez minden más erénynek az alapja. Ahogy Jakab apostol is fogalmaz: Isten a kevélynek ellenáll, de az alázatosnak bőséggel adja kegyelmét.

Valami leírhatatlan, titokzatos erőt adó élmény számomra, ahogy Pál apostol az Úrtól kapott nagyszerű kinyilatkoztatások helyett csupán emberi gyengeségeivel dicsekszik. Nem engedi Isten, hogy a csodás kegyelmi ajándékok önhitt, beképzelt emberré tegyék. Ezért – ahogy Pál fogalmaz – tövist kap testébe, a sátny angyalát, aki szüntelenül arcul csapkodja őt, nehogy elbizsákosodjon. Hogy mi lehet ez a tövis a testben, azt nem árulja el az apostol. Legyen ez az ő titka, s ugyanúgy maradjon a mi életünk titka is: egyedül Isten legyen a tudója! Lehet bármi testi vagy akár lelki betegség, amely hátráltatja a szakadatlan missziós munkában. De mégsem adja fel, sőt: éppen a gyengeségben fedezi fel egyre jobban, mind intenzívebb módon Isten csodálatos kegyelmi erejét.

Egy személyes tanúságot szeretnék még megosztani a kedves Olvasóval. Ez a gyönyörű Szent Pál-i mondat az, amely immáron közel három évtizeddel ezelőtt engem is szíven ütött, s ezért aztán huszonhét esztendővel ezelőtt, áldozópappá szentelésem és első szentmisém emlékére, sőt egész életemre szólóan mottóul választottam. Egy idős paptestvérem az újmiséskor után megvárta a sekrestyében, majd így szólt: „Ha életed minden napján tudatosan megéled ennek az általa választott mondatnak a magasságát és a mélységeit is, akkor bizony boldog pap leszel belőled.” Örültem ennek a jókívánságnak, de akkor még nem értettem meg igazán, a maga teljességében. Papi működésem első éveiben a Jóisten kegyelméből úgy éltem meg ezt az életigét, hogy az Úr kegyelme nekem egyszerűen szárnyakat ad. Bármi új és addig ismeretlen feladat állt előttem, én bátran nekifutottam és gyorsan megoldottam őket. Tudtam persze, hogy ez nem az én erőmből fakad, s nem is nekem van mindenhez tehetségem. Valahol azt is éreztem, hogy mindezért nagyon hálásnak kell lennem, mert nem lesz ez mindig így. És bizony, másfél-két évtizedes papi szolgálat után lassan kezdtem már másként megélni ezt a jelmondatot. Elmúlt az a szárnyalás, a „nekem az Úr kegyelme aztán mindenre bőséggel elég” értelmezés. Ahogy egyre több, sokszor szinte a torkomig érő és megoldhatatlannak látszó feladat is adódott, kezdtem inkább egy másik értelmet keresni és találni e szavakban. Ez pedig röviden így hangzik (most zárógondolatul): még ma is elég nekem az Úr kegyelme. Lehet, hogy most csak épp elég. Az is lehet, hogy most már szinte ebből ennyi épp elég. Az Úr most is pont annyi erőt ad, hogy kibírjam és végigcsináljam. Nem hagy erőmön felül megkísérteni engem. Legyen hála neki mindezért, mindörökké!

Bognár István

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

Ünnepek és jeles napok (27.)

Júniussal lezárul a polgári év első fele, júliusba átlépve pedig megkezdődik az esztendő második fele. Ez azonban csak a világi naptár számítása szerint van így. A bizánci Egyházban ugyanis nem január 1-jével kezdődik az új év, hanem szeptember 1-jével. S azt is tudjuk, hogy a Római Katolikus Egyházban advent első vasárnapján történik ez a váltás. Azonban a világban élünk, ezért nem hagyhatjuk teljesen figyelmen kívül ezt az időszámítást, még akkor sem, ha egyházi és liturgikus életünkben ragaszkodunk a sajátunkhoz.

Az így számított esztendő első fele mozgalmasabb és látványosabb, mint a most kezdődő második. Azt ugyanis a legnagyobb ünnepünk, a húsvét uralja. Természetesen vannak benne állandó, naptári naphoz kötődő ünnepek, mégis Jézus Krisztus feltámadásának ünnepe a legfontosabb közöttük. Köré szerveződik sok-sok jeles nap már a nagybőjtre való felkészülés gyanánt, majd magának a nagybőjtnek a jeles napjai, hogy aztán ezek sorozata a pünkösdig tartó időszakban teljességen ki.

Felfigyelhetünk arra, hogy az év második részében kap helyet második legnagyobb ünnepünk, a karácsony. Valójában ekkor kezdődik az, ami majd húsvétkor teljességen ki: a megváltásunk. Ezért a bizánci Egyházban a karácsonyt olykor „téli pászkának” is nevezik. Ennek az ünnepnek is van „vonzáskörzete”, ha nem is oly tágas, mint a húsvété. Két előkészítő vasárnap van itt. Az egyik az ószövetségi ósátyák, a másikon az ósátyák tisztelete kap helyet. Majd a karácsonyt követő vasárnapon az Úr test szerinti rokonait ünnepeljük. Igaz, ez utóbbi már átszúszhat január elejére, de ez csak ritkán fordul elő.

Érdekes megszámolni a polgári esztendő második felére eső görögkatolikus ünnepeinket. Az évnek ebben a részében tizenöt állandó ünnep található, míg az elsőben ennek csak mintegy a fele, nyolc. Am az egysúlyú mégsem borul fel, mert – mint az előzőekben szó volt róla – a nagybőjt-húsvéti-pünkösd-i ünnepkör sok változó ünnepet és jeles napot tartalmaz.

Az év második részében nem csupán egy böjti időszak (a nagybőjt) kap helyet, hanem a négy időszakból a további három is. Így a pünkösdöt követő mindenszentek vasárnapja után kezdődő apostolok böjti június 29-éig; a nagyboldogasszonyi böjt (augusztus 1-jétől 15-éig); valamint a karácsony előkészítő böjti időszak (december 15-étől 25-éig). Igaz, ezek ünneplése „csendesebb”, mint a nagybőjté. Nincs is olyan sok jeles nap bennük, mint abban. Sőt, a böjti fegyelmi rendjük is enyhébb. Mindazonáltal ezek is fontosak az egyházi életünkben és lelki világunkban.

Természetesen minden ünnepünk – mind az év első, mind a második felében – Jézus Krisztusra mutat, hiszen egyházi életünk az ő húsvéti misztériumból forraszik. Így nemcsak a múlt történelmi eseményeire való emlékezést jelentik, hanem sokkal inkább kedvező alkalmakat adnak arra, hogy „itt és most” átéljük az általuk bemutatott üdvőtörténeti eseményeket, illetve megcsodáljuk bennük, hogy a megdicsőült szentek és igazak hogyan éltek meg őket. A liturgia – a maga megjelenítő erejével – ezt teszi lehetővé nekünk.

Ivancsó István

JÚLIUS 7., ÉVKÖZI 14. VASÁRNAP (Apollónia, Villibald) – Ez 2,2–5 (A választott nép ellenszegül a kegyelemnek, de az Úr irgalmas, és prófétákat küld megmentésére.) – 2Kor 12,7–10 (Gyöngeségeinkben Krisztus megerősít minket.) – Mk 6,1–6 (A názáretiek nem ismerik fel Jézusban a Megváltót, mert nincs hitük.) – **Zsolozsma:** II. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 220 – EE 677, Ho 220 – EE 149, Ho 126 – EE 598, Ho 270 – EE 191.

JÚLIUS 8., HÉTFŐ (Edgár, Jenő, Ellák) – Oz 2,16.17b–18.21–22 – Mt 9,18–26.

JÚLIUS 9., KEDD – Szent Zhao Rong Ágoston áldozópap és társai vértanúk (Lukrecia, Hajna, Vera, Koppány) – Oz 8,4–7.11–13 – Mt 9,32–38.

JÚLIUS 10., SZERDA (Amália, Alma) – Oz 10,1–3.7–8.12 – Mt 10,1–7.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Papszentelés

Minden szentség új módon kapcsol Istenhez és az Egyházhoz. A szertartást követően már nem ugyanazok az emberek leszünk, mint akik előtte voltunk. Így van ez a papszentelés esetében is. Az egyházi előjárók által kiválasztott jelöltek a szentelés előtt nyilvánosan megerősítik szándékukat arra a hármasszolgálatra (tria munera), amit püspökük – vagy szerzetesi előjárók – munkatársaiként végezni fognak: „az Úr nyájának pásztora”, az evangélium hirdetői és a szentségek kiszolgáltatói lesznek az egyházi közösségben.

A római rítusban a mintegy kétórás liturgia talán legemlékezetesebb pillanatai azok, amikor a szentelő püspök teljes csendben a szentelendő fejére helyezi a kezét. Ez a kézzátétel a papszentelés lényegi mozzanata, amit egyedül a püspök végez. A püspök az egyházi rend (ordo) szentsége által egy testület tagjává teszi az újonnan szentelt papot. A papi testület (presbitérium) tagjai szintén kézzátétellel fejezik ki a felszentelendő befogadását.

A jelölt a püspök munkatársa lesz, aki a Krisztustól kapott küldetés gyakorlásában segíti őt. A felszentelő imádságban a püspök így

könyörög: „Adj, Urunk, a mi gyöngeségünknek is [...] támaszt, mert apostoli munkánk végzésében nagyon is rájuk szorulunk!”

Azért imádkozunk értük, hogy a püspöki rend derék munkatársaiként „az evangélium igéi a Szentlélek segítségével az ő igehirdetésük által az emberek szívében gyümölcsöt hozzanak”, Krisztus szent titkainak szentségeiben részesítsék Isten népét, és a népek sokaságából összegyűjtsék őket az ő országába.

A szentelés két kifejező rítussal zárul. A püspök krizmával ken meg a felszentelt pap kezét, hogy az megszentelje a keresztény népet, és áldozatot mutasson be Istennek. Végül kenyérral teli paténát és borral telt kelyhet ad neki mint „a szent nép áldozati adományát, amelyet Istennek kell bemutatnunk”.

Közvetítő szerepet bíz rá Isten és az ő népe között: Isten embereként krisztusi szavakat és gesztusokat tesz magáévá, ugyanakkor a keresztény közösség nevében szól, amikor testvérei körében Krisztus testének, az Egyháznak az imádságát vezeti.

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

Nursiai Szent Benedek

Július 11.

Előkelő, viszonylag jómódú szülőktől származott, akik Rómába küldték tanulni. A birodalom fővárosa ekkor már hanyatlásnak indult. A császárság székhelye átkerült Konstantinápolyba, és Róma szinte vidéki várossá fejlődött vissza. Az V. századtól állandóan rettegni kellett a barbár germánoktól.

Az Örök Város élvhajhászása és tanulóársainak lödörgése nem vonzotta Benedeket. Hamarosan otthagyta Rómát, és megismerkedett a monasztikus élet különféle formáival. Rövid ideig Enfide (Affile) templomának aszkéta közösségébe tartozott. Subiaco mellett teljes magányba vonult, és a tökéletes lemondást kereste. Így átélhette a szerzetesség és a lelki fejlődés minden fokozatát. Ez az előkészületi idő három évig tarthatott. Nagy Szent Gergely leírta, miként vált meg Benedek a remeteélettől, és lett egy közösség vezetője. Nagy Szent Vazul regulájából Benedek megtanulta, hogy a kolostori közösség kicsiben maga az egyház, mert a tagok egy testként élnek, és a fő: Krisztus.

Vicovaro mellett egy szerzetesi közösség élén megkísérelte kolostori fegyelmre nevelni a maguk útján járókat. Láta, mekkora veszélyei vannak a szerzetesi életnek, ha nincsenek rögzítve a szabályai. Visszatért Subiaco, ahol a szerzetesek ismét arra kérték, hogy legyen a szellemi vezetőjük. Erre szétosztotta őket tizenkét kolostorba, ahol a testvérek főleg a monasztikus erényeket (engedelmesség, imádság, munka) gyakorolva éltek.

Subiaco-ból Monte Cassinóra vezetett az útja: arra a hegyre, amely idővel szimbólummá vált. Míg Subiaco a világtól való elfordulás helye volt Benedek számára, addig Monte Cassinó – Walter Nigg szavaival élve – az „építő ember” teljességet ki benne. Egy régi erőd és egy hajdani szentély romjaiból kolostort épített, és egyszerű alkotmányhoz igazodó közösséget hozott létre benne. Ezt is, azt is világos terv szerint, monasztikus alapelvekhez igazodva vitte végbe. Pontosan meg volt határozva az imádság, az olvasás és a munka, az étkezés és az alvás ideje. Mindnyájan a szeretet közösségében éltek. Az európai ember természetének megfelelően összekapcsolták a szemlélődő és a tevékeny életet.

Benedek regulája annyi életbölcsestről és Krisztus olyan nagy szeretetéről tanúskodik, hogy az elmúlt évszázadok folyamán a szerzeteseken kívül is megszámlálhatatlanul sok keresztényt magával ragadott. Benedek nem akarta, hogy szabályzatát abszolútnak és egyedül érvényesnek tekintés, csak kezdetnek ajánlotta. Épített Pakhomioszra, Cassianusra, Vazulra és a többi „elődjére” is. Szabályzata hamarosan általánossá, az európai kolostori élet regulájává vált.

Nagy Szent Gergely szerint, halálát megérezve, „a templomba vitette magát, és gyengeségében tanítványaira támaszkodva állt ott – kezét az ég felé emelte, így, imádsággal lehelte ki a lelkét”.

L.K.



A hét liturgiája

B év

JÚLIUS 11., CSÜTÖRTÖK – SZENT BENEDEK APÁT, EURÓPA FŐVÉDŐSZENTJE ÜNNEPE (Nóra, Lili, Olga) – Péld 2,1–9 – Mt 19,27–29.

JÚLIUS 12., PÉNTEK (Izabella, Nelli, Dalma) – Oz 14,2–10 – Mt 10,16–23.

JÚLIUS 13., SZOMBAT – Szent Henrik emléknapija (Jenő, Erneszt) – Iz 6,1–8 – Mt 10,24–33.

JÚLIUS 14., ÉVKÖZI 15. VASÁRNAP (Lellisi Szent Kamill áldozópap, Örs, Zalán) – Ám 7,12–15 (A prófétákat Isten küldi népe tanítására.) – Ef 1,3–14 vagy Ef 1,3–10 (Isten kiválasztott minket Krisztusban a világ teremtése előtt.) – Mk 6,7–13 (Az apostolok Krisztustól gyógyító hatalmat kapnak, és küldetést az evangélium hirdetésére.) – **Zsolozsma:** III. zsolnárhét – **Énekrend:** Ho 222 – EE 572, Ho 222 – EE 144, Ho 127 – EE 596, Ho 192 – EE 233.

Kérjünk erőt az Úrtól, hogy megbocsássunk!

Szent László király ünnepe Győrben

(Folytatás az 1. oldalról)

a Győri Egyházmegye, majd a résztvevők fogadalmi körmenetben, a belváros utcáit járva a háború és a békétlenség megszűnéséért imádkoztak.

„Csillagok között fényességes csillag” – üdvözlő a régi magyar énekszerző I. László királyunkat, az egyik legnépszerűbb magyar szentet. A csillagjelenés csodája lett Árpád-házi Szent László napja: a László király szentté avatását kezdeményező III. Béla kérésére 1192-ben III. Celesztin pápa bíborosokat küldött a László király nagyváradi sírjánál történt csodák kivizsgálására. Az olasz csodaszakértőket egy égi jel végképp meggyőzte: június 27-én déltájban a váradi székesegyház fölött vörös fényű csillag gyúlt ki, s két órán át ott ragyogott.

Szent László ma is a magyarság szeretett szentje. Hermáját körmenetben hordozták körbe Győr városában 1763-ban, amikor Magyarország történetének legpusztítóbb földrengése sújtotta a várost; a természeti katasztrófa elmúlását a szent király közbenjárásának tulajdonították. Ekkor rendelte el Zichy Ferenc püspök „örök időkre”, hogy minden év június 27-én körmenetet tartsanak Szent László tiszteletére hermájának körbehordozásával.

„Őseink e hagyományát követve ünnepeljük évről évre Szent Lászlót, és imádkozunk ma a háború és békétlenség megszűnéséért” – köszöntötte a híveket Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki



megyével együtt ünnepeltek a helyi közélet vezetői, valamint az egyetem és a város intézményeinek képviselői. Az eseményen jelen volt Sári Szabó Kelemen győri bencés perjel és Fazakas Márton csornai premontrai apát is.

Az ünnepi szentmise főcelebránsa és szónoka Michael W. Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa volt.

tolí nunciussal Ferenc pápa közelségéről és imáiról biztosította az ünneplőket, s atyai áldását közvetítette. Beszédében rámutatott: Szent László tanúságot tett arról, hogy a szeretet, amelyre Jézus hív minket, az együttérzés, a kedvesség, az alázat, igazság, türelem, önzetlenség és a szabadság szeretete. Életével nyomatékosan emlékeztet bennünket arra, hogy a mások iránti szeretetünk az Istennel való kapcsolatunk tükré.

Szent László szorgalmasan dolgozott a Magyar Katolikus Egyház megerősítéséért. Mély elkötelezettség élt benne az Egyház iránt, ami a szereteten alapult. Ez bátorította a katolikusokat, hogy állhatatosak legyenek hitükben és tevékenyek egyházi közösségükben – fogalmazott Michael W. Banach érsek. A szónok visszatért Lászlónak a királyi trónhoz vezető újára, és az unokatestvérével, Salamonnal fennálló viszályra. A bölcsesség vezette Szent Lászlót arra, hogy megbocsásson politikai ellenfelének, Salamonnak. Miért bocsátott meg neki László, és milyennek kell lennie az emberi megbocsátásnak? – tette fel a kérdést Michael W. Banach érsek. Isten minden mértéket meghaladóan bocsát

meg az embernek, szeretetből és ingyenesen cselekszik. Amikor megbocsátunk testvérünknek, ő utánozzuk! – fogalmazott a nunciussal.



A megbocsátás alapvető követelmény a keresztények számára. A megbocsátás a béke és a remény garanciája, az oxigén, amely megtisztítja a gyűlölettel szennyezett levegőt – fogalmazott Magyarország apostoli nunciusa. Szent László ma arra hív

bennünket, hogy gondoljunk valakire, aki iránt haragot érzünk a szívünkben, és kérjünk erőt az Úrtól, hogy képesek legyünk megbocsátani neki. Bocsássunk meg az Úr szeretetéért! Ez ugyanis jót tesz nekünk, helyreállítja a szívünk békéjét.

A nunciussal végül Szent László király Mária-tiszteletére emlékeztetett. Mária megmutatja, hogyan legyünk hűségesek, büszkék drága katolikus hitünkre. Arra hív bennünket, hogy a társadalom kovászai, a remény építői legyünk. Michael W. Banach érsek beszéde végén Ferenc pápának *A hit világszerte* enciklikájában szereplő imájának szavaival fohászolt a hívekért, a Magyar Egyházért, az egész magyar népért.

A szentmisét követően rézfúvósokkal kísért járta körbe a belvárost a hagyományos fogadalmi körmenet, végighordozva Győr utcáin a Szent László-hermát. „Isten, hazánkért térdelünk elődbe” – szöveg az ének népünkért.

A Magyar Honvédség Dániel Tibor 205. Légvédelmi Rakétaezredé adott díszkíséretet a menetben. A székesegyház mellett álló Szent László-szobornál Veres András megyéspüspök a lovagkirály oltalmába ajánlotta Győr városát és az egyházmegye valamennyi lakóját. A zenei



Konferencia elnöke Szent László liturgikus emléknapján. A Győri Egyházmegye főtemplomában az egyház-

A szertartáson Veres András megyéspüspök és Pápai Lajos nyugalmazott megyéspüspök koncelebrált. Az apos-

A Székesfehérvári Egyházmegye hagyományainak megfelelően Keresztelő Szent János ünnepén, június 24-én tartották a diakónusszentelést Székesfehérváron. Spányi Antal megyéspüspök szerepelt szentelte Mesics Richárd János akolítust. A szertartáson Martos Levente Balázs püspök, a Központi Papnevelő Intézet rektora és az intézmény más elöljárói, valamint a jubiláns és egyházmegyes papok, szerzetesek koncelebráltak.

A szentmisén sokan részt vettek a jelölt családtagjai, rokonai és barátai közül, s eljöttek ünnepelni egyházközségének és cserkészcsapatának tagjai is, valamint számos hívő. Az ünnepen együtt imádkoztak a szentelendőért és a jubiláns papokért a Prohászka Imaszövetség tagjai is.

Beszédében a megyéspüspök a szerep feladatairól és szolgálatáról szólt. A diakónus a Szentlélek kegyelmétől megerősítve segíti a püspököt és a papokat az ige, az oltár és a felebarát szolgálatában. Hirdeti az evangéliumot, előkészíti a szent

Lássák meg benned Isten emberét

Diakónusszentelést ünnepeltek

áldozatot, és felajánlja az Úr testét és vérét a híveknek. A püspök megbízásából küldetése, hogy buzdítsa és a szent tanításra oktassa a hívőket és a nem hívőket egyaránt, vezesse a hívek nyilvános imáit, kereszteljen, eskessen, elvigye a haldoklóhoz a betegek szentségét, és temetési szertartásokat celebráljon.

A diakónusnak Isten segítségével úgy kell viselkednie, hogy Jézus igazi tanítványát lássák benne, aki nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy ő szolgáljon. A főpásztor a beszédét azzal folytatta, hogy felidézte Keresztelő Szent János életpéldáját, aki elfogadta Isten meghívását, és

odaadott életet élt, kitartva egészen a vértanúságig. Tudta, hogy hírnök, akinek feladata az Úr útjának előkészítése.

Spányi Antal püspök szólt a tanúságtétel fontosságáról is, amely-

hez bátorság kell, és ami a Lélekből való életből fakad. Hangsúlyozta: a tanúságtétel akkor hiteles, amikor megélt valóságot jelent, s ha szükséges, naponta újra kell kezdeni, hogy életünkben ne legyen gyengeség, tévedés vagy bűn.

A bizalom is elengedhetetlen ahhoz, hogy az ember ne a maga akaratában bízson, hanem Isten kegyelmében.

„Lássanak téged az emberek boldognak, lássák meg benned Isten emberét. Segítsen a Szentlélek, aki kegyelmével megerősít, és mindig veled van, ahányszor csak kitérod előtte a szívedet. Ebben az ünnepi percben megköszönöm szü-

leidnek és családtagjaidnak a szeretetüket, áldozatukat, hogy téged az Egyháznak adnak. Elengednek azon az úton, amelyre Isten hívott, és amely egyedül számodra van elkészítve” – szöveg a szentelendőhöz és családjához a főpásztor. Spányi Antal megköszönte az elöljárók, tanárok fáradozását, buzgóságát, nevelését, tanítását, amely által úgy formáltak a jelölt egyéniségét, hogy Krisztus tanújává váljon.

Köszönetet mondott továbbá a jubiláns papoknak: a rubinmisés Makó Dávidnak, a vasmisés Harangozó Imrénének – aki betegsége miatt nem tudott jelen lenni a szertartáson – és az ezüstmisés Tornyai Gábornak, a szentelendő plébánosának, hogy életükkel példát adtak az életszentségben való növekedésre. A megyéspüspök végül megköszönte Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspöknek, a Központi Papnevelő Intézet rektorának, a többi elöljárónak és minden megjelentnek a közös ünnepelést.

Forrás: Székesfehérvári Egyházmegye
Fotó: Kovács Marcell



A tág ölelésű Krisztus követői

Bíró László és Mayer Mihály püspökök jubileumát ünnepelték Pécsen

A jubileumi szentmisén Michael W. Banach érsek, Magyarország apostoli nunciusa; Erdő Péter bíboros, prímás; Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke; Udvardy György veszprémi érsek, az MKPK elnökhelyettese; TERNYÁK Csaba egri érsek; az MKPK nagy számban jelen lévő tagjai, sok nyugalmazott főpásztor, valamint számos külhoni magyar és más nemzetiségű főpásztor koncelebráltak.

A két jubiláló püspök a szertartáson megosztotta egymással a főcelebránsi tisztséget: Bíró László a tanító részt, Mayer Mihály az áldozati részt vezette.

A bevonuláskor Bíró László, akinek a járás nehézségeit jelent, már az őskeresztény bazilikákat megidéző központi oltár előtt ült, és várta, hogy az asszisztencia, valamint a Szent Sír Lovagrend tagjai után bevonuló pap- és püspöktestvérek – köztük a kettejük nevében is áldást osztó Mayer Mihály – megérkezzenek.

A szertartás kezdetén először az egykori pécsi püspök, Mayer Mihály szól a jelenlévőkhez. Kifejezte köszönetét Istennek, akinek az életét és a hivatását köszönheti, majd hálát adott mindenkiért: azokért, akik segítettek, akikkel a szeretet útján járhatott, akikkel együtt teljesítette papi és püspöki szolgálatát, valamint azokért is, akik „az Isten hegyére való eljutás meredek útján a hűség próbáját gördítették” elé; az utóbbiak számára az Úristen bocsánatát kérte. Hálát adott azért, amikor hűségesen tudta követni az Urat, elismerte botlásait is, és bocsánatot kért mindazoktól, akiket megbántott, majd köszönetet mondott a megbocsátó Istennek. Mayer Mihály köszönetét fejezte ki a szentmisén jelen lévőeknek és azoknak is, akik lélekben vele ünnepelnek.

Ezután Michael W. Banach apostoli nuncius felolvasta Ferenc pápának a jubiláns püspökökhöz szóló köszöntő szavait, majd a saját szavaival is méltatta Mayer Mihályt és Bíró Lászlót. „Minden pap szívében ott kell lennie az Isten és az Egyház szolgálatára való önatáadásnak. Önök egész papi és püspöki életükben odaadással tették bizonyosságot arról a vágyukról, hogy azok szolgálatában álljanak, akiket az Úr Önökre bízott” – fogalmazott a nuncius.

Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke szintén kö-

szöntötte a jubileumukat ünneplő püspöktársait. Rámutatott: élethelyzettől függetlenül minden papot és püspököt az jellemez, hogy Istentől meghívást kapott, és igent mondott

látogatáson jártak Rómában, és láthatták imádkozni a ma már szentként tisztelt II. János Pál pápát. Spányi Antal emlékeztette a jelenlévőket arra, milyen sokat jelenthet mások-

a papok, püspökök életében is jelen van az emberi gyengeség, de ez lehetőséget ad arra, hogy megéljék a kegyelem áradatát. Ők sem kerülhetik el a lélek sötét éjszakáját, az Istentől való eltávolodást, amikor magukra maradnak. Spányi Antal hangsúlyozta: Isten mindenkinek a hűségét próbára teszi a test és a lélek szenvedései által, de a két jubiláns mindig hűség maradt hozzá, a sötétség és a magára maradás idején is. A székesfehérvári megyéspüspök köszönetet mondott mindkettejük megszenvedett örömeért, és azért, hogy valóra váltották püspöki jelmondatukat. Hiszen Mayer Mihály annak idején éppen ezt választotta jelmondatául: „Az Úr a mi örömünk”. „Veled, érted” – ez Bíró László püspöki jelmondata, s az aranyimés püspököknek mindig sikerült az Úrral járnia, még ha olykor segítséggel is. „Az Úr kegyelme tegye lelketeket mindig hálássá!” – kívánta püspöktestvéreinek Spányi Antal.

A két és fél órás jubileumi szertartás végén Marton Zsolt váci megyéspüspök, a püspöki konferencia jelenlegi családreferens püspöke kö-

mondott mindazoknak, akik közreműködtek az ünnep szervezésében, és azoknak, akik eljöttek a kettős püspöki jubileumra.

A két ünnepelt nevében Bíró László mondott köszönetet. A nyugalmazott tábori püspök tizenhét éven át szolgált a pécsi székesegyházban, jól ismeri tehát a templom metszéspontjában álló népoltárt, amely előtt a celebránsok helyet foglaltak. „A népoltár Krisztusa a tág ölelésű, nagy karú Krisztus; ha leengedné a kezét, a bokáját köszörülne – fogalmazott Bíró László. – Így fejezi ki ez a feszület Krisztus lényegét, azt, hogy mindenkit átölel. Bármely életállapotban vagyunk, s a papi hierarchiában akárhol helyezkedünk is el, mindig ez a tág ölelésű Krisztus a hivatásunk. Az ő követői lettünk, ki-ki a maga állapota szerint van meghívva” – mutatott rá a jubiláns.

Beszélt arról is, hogy Prokop Péternek egy szép Szent Erzsébet-képen a koldus és a szent gesztusa fel van cserélve: mintha Erzsébet kérné a nincstelent, hogy vegye el tőle a kenyeret, a koldus pedig mintegy kikapja azt a szent kezéből. Így fejezte ki a pap festő, hogy aki ad, az mindig kap is. Bíró püspök szerint azok, akik jó szívvel papok, mindig ezt tapasztalják a szolgálatuk során. Felidézte: Egy protestáns jubileumi ünnepen a következőket mondta a lelkész: „Testvéreim, a számár, akinek a hátán Jézus bevonult Jeruzsálembe, tudta, hogy a hozsanna nem neki szól, hanem annak, aki a hátán ül.” Aki aranyimés vagy bármilyen jubileumot ünnepel, az jó, ha emlékezik erre a képre – szögezte le a nyugalmazott tábori püspök. – Mi ezt a Krisztust képviseljük – tette hozzá, majd hálát adott, hogy őt, az Urat jelölhetik meg papi szolgálatukkal, végezetül pedig megköszönte a hívek ajándékát, azt, hogy jelen voltak az ünnepi szentmisén.

A záróáldás után Bíró László nem vonult ki az asszisztenciával, hanem az oltár előtt maradt, ott fogadta a gratulációkat. Mayer Mihály nyugalmazott püspököt pedig a püspöki palotában és az agapé helyszínén köszöntötték a gratulálók.

Agonás Szonja
Fotó: Lambert Attila



Mayer Mihály püspök köszönti a megjelenteket

arra. A püspök Robert Sarah bíboros gondolatát idézte, mely szerint a papszentelés nem trónra lépés, hanem felemeltetés a keresztre.

A szentmise szónoka Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök volt. Beszédében úgy fogalmazott: a két főapostol ünnepén két apostoludódot köszöntünk, akiknek szeretet van a szívükben és tisztelet a lelkükben. Beszélt arról, hogy a plébániai pasztoráció és az egyházmegye vezetése, amiben mindkét jubilánsnak része volt, Istennek tetsző szolgálat. Felidézte székesfehérvári püspök elődje, Prohászka Ottokár alakját és azokat a szavait, amelyek akkor hangzottak el, amikor egyházi írói munkásságának ötvenéves jubileuma alkalmából köszöntötték. Prohászka akkor köszönetet mondott az ünnepért, de nem a személyi kultusz, hanem a személytelen magyar kultúra nevében, s hangsúlyozta, hogy a személyen túl mindig az embert kiválasztó Istent kell tisztelni, a kapott szent hivatást. Pusztán csillogással nem lehet az Isten országát építeni. Csöndes, a lélek mélyén hangzó hívás Istené. Az Úr az emberek elé példaként jó pasztorokat állít, akik imáikkal, odaadott életükkel segítik testvéreiket.

Aki látta Prohászka imádkozni, az meggyőződhetett mély istenhitéről – mutatott rá Spányi Antal. – Hasonló élhetnek meg a magyar püspökök akkor, amikor 2001-ben ad limina

nak egy imádkozó pap: „Hány alkalommal lehettünk Isten alkalmas eszközei egy-egy szentmise vagy liturgia során! Isten új meglátásokat ad a Lélek által, készséget a tanúságtételre a világ előtt. A buzgó pap alkalmas eszköze Isten országa építésének. Isten azonban nem tesz próbára bennünket erőnkön felül, még akkor sem, ha a kiválasztott súlyos felelősséggel járó feladatot kap” – fogalmazott.

Ferenc pápa gondolatát idézte, amely egy püspökszentelés alkalmával hangzott el: a püspök nyíltszívű atya és kedves, szerető testvér az ima és az igehirdetés által. A püspök szeressen mindenkit, akit Isten rábízott! A szentmise szónoka XVI. Benedek pápától is felidézett egy, a püspöki szolgálattal kapcsolatos gondolatot: „Isten dolgában járunk, de csak sáfárok vagyunk.” Benedek pápa szerint a püspököknek mindig szolidárisnak kell lennie, akár áldozat árán is. Így csillaggá válik, amely megmutatja az eszményt az Isten felé vezető úton. Spányi Antal arról is beszélt, hogy



Bíró László püspök a szentmise után fogadja a gratulációkat és áldást oszt

szöntötte elődjét, Bíró Lászlót, aki a Központi Szeminárium rektoraként is elődje volt. Ígéretet tett arra, hogy a Bíró püspök idejében létrehozott jó kezdeményezéseket megtartják, s az új időknek megfelelően folytatják és fejlesztik a családpassztorációt.

Felföldi László pécsi megyéspüspök házigazdaként köszönetet

A kismartoni egyházmegye megalapítását ünnepelték

Megalapításának 100. évfordulóját ünnepli a kismartoni (eisenstadti) egyházmegye. Ez alkalomból június 15-én Ágidiusz Zsifkovich eisenstadti megyéspüspök mutatott be szentmisét a szombathelyi Sárlos Boldogasszony-székesegyházban. Horvát anyanyelvű papok és diakónusok is érkeztek a külhoni egyházmegyékből, akik együtt ünnepeltek főpásztorokkal és a hívekkel.

Zenei szolgálattal közreműködött és a szentmise végén koncertet adott az eisenstadti egyházmegye Pax et Bonum gradistyei horvát kórusa, Ivo Šeparović karnagy vezetésével. A burgenlandi horvátok vagy más néven gradistyei horvátok (horvátul: gradišćanski hrvati) horvát etnikai csoport, akik Burgenland tartományban, Nyugat-Magyarországon, illetve Pozsonyban élnek és gradišćei nyelvjárásban beszélnek. A gradistyei, gradišćanski elnevezés újnak számít, mivel az Ausztriához csatolt területet utóbb Burgenlandnak nevezték el, amely annyit tesz Várköld. A gradistyei névtulajdonképpen ennek tükörfordítása (grad: vár). A burgenlandi horvátok Ausztria hat tör-

vényesen elismert őshonos kisebbségi népcsoportjának egyike.

Szent Márton a kismartoni és a Szombathelyi Egyházmegye védőszentje is, ezért találta méltónak ezt a helyszínt a közös ünneplésre Ágidiusz Zsifkovich püspök. Az eisenstadti főpásztor a szentmise elején külön köszöntötte a horvát anyanyelvűeket, akik Ausztriából, Szlovákiából és Magyarországról érkeztek. Örömet fejezte ki, hogy Pozsony, Zágráb, Győr után most itt, Szombathelyen gyűltek össze a környező országokból a horvátok.

Homíliájában Ágidiusz Zsifkovich püspök a Szent Márton-i lelkületéről beszélt, főként annak kapcsán, hogy születésének helyén ünnepelhetnek. Szentbeszé-

dében felhívta a figyelmet a lelkeségre, amely hiányzik a mai modern világban, továbbá a szolidaritásra, amelyre egyre nagyobb szükség van minden embernek. Ha mindenki csak

magára figyel, abból anarchia, gyűlölködés, harc és küzdelem lesz. Egyházunk ad nekünk egy vezetőt Jézus Krisztus személyében. Ha rá figyelünk, őt hallgatjuk és követjük, akkor mi is békére és egységre lelünk – hangsúlyozta prédikációjában az eisenstadti megyéspüspök.

A szentmise végén Ágidiusz Zsifkovich a kismartoni egyházmegye kitüntetését adta át Harsányi Imrének, aki a Pax et Bonum nemzetközi kórusban, a gradistyei horvátok Hrvatska elnevezésű nemzetközi egyesületében, a kismartoni egyházmegye népszerűsítésében időt és erőfeszítést nem kímélve tízéves szolgálata során értékes munkát végzett, és ezzel kiemelten hozzájárult a keresztény hit, a gradistyei horvát nyelv és kultúra megőrzéséhez és támogatásához.

A Pax et Bonum kórus karnagya, Ivo Šeparović is háláját fejezte ki Harsányi Imrének, megköszönve rendkívüli együttműködését, áldozatát, és hogy ezt a kórust választotta. A szentmise után a kórus koncertjével, majd a püspökségen tartott agapéval zárult az ünnepi esemény.

Forrás és fotó:
Szombathelyi Egyházmegye



Európai egyházi vezetők Budapesten a magyar EU-s elnökség alkalmából

Az Európai Egyházak Konferenciája (CEC) és az Európai Unió Püspöki Konferenciáinak Bizottsága (COMECE) Magyarországra látogató küldöttsége sajtótájékoztatót tartott Budapesten, a Budavári Evangélikus Egyházközség épületében június 24-én délelőtt.

Az európai egyházakat és katolikus püspöki konferenciákat képviselő delegációkat Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes fogadta a Miniszterelnökségen; a megbeszélésen részt vett Soltész Miklós egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkár és Azbej Tristan üldözött keresztényeket segítő programért felelős államtitkár is. Ezt követően a két delegáció tagjai sajtótájékoztatót tartottak a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsa (MEÖT) és a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) szervezésében a Budavári Evangélikus Egyházközség gyülekezeti termében, melyen a Magyar Katolikus Egyház részéről Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, az MKPK COMECE-hez delegált tagja és Tóth Tamás, az MKPK főtitkára volt jelen.

A CEC (Conference of European Churches) és a COMECE (Commission of the Bishops' Conferences of the European Union) a július 1-jétől kezdődő féléves magyar elnökség alkalmából látogatott hazánkba. 1997 óta a két szervezet hagyományosan találkozik az Európai Unió Tanácsa valamennyi soros elnökségével, ajánlásokat megfogalmazva a humánus politika érdekében. Az Európai Unió Tanácsa az Európai Parlamenttel közösen alkotja az Európai Unió jogalkotó szervét. Minden tagállam kormányának az adott szakpolitikai területért felelős minisztere a tagja. Az Európai Unió Tanácsának elnöksége rotációs rendszerben váltakozik a 27 tagállam között; minden

állam hat hónapig irányítja a közös munkát. Magyarországon 2024. július 1-jétől december 31-ig elnöke a Tanácsnak.

A sajtótájékoztatón Fischl Vilmos evangélikus lelkész, a MEÖT főtitkára látta el a

nápolyi Ökumenikus Patriarkátus görög ortodox érseke. Mariano Crociata püspök, a COMECE elnöke köszönetét fejezte ki a fogadtatásért, amit itt megtapasztaltak: családi légkör, egyenes, őszinte pár-

az állam és az egyház szétválasztása, a béketárgyalások, tűzszünetek témája is.

Mariano Crociata püspök megosztotta, sok szó esett az Oroszország és Ukrajna között dúló háborúról, amellyel kapcsolatban különböző álláspontok léteznek az EU-s tagállamokban, de a mielőbbi párbeszéd közös célnak tekinthető. Manuel Barrios Prieto, a COMECE főtitkára úgy véli, a magyar kormány hasonló álláspontot képvisel az emberi személyről és a házasságról, mint az Egyház. A spanyol pap megemlítette, Európában időnként marginalizálódnak az egyházak – úgy látja, Magyarországon nem, és lát-

(Déli Evangélikus Egyházkerület) kifejezte, számára nagy élményt jelentett a vasárnapi közös istentisztelet, az ökumenikus ima, majd este a testvéries légkörű vacsora a nunciatúrán, amelyhez Erdő Péter bíboros is csatlakozott.

Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, az MKPK COMECE-hez delegált tagja úgy fogalmazott, ez a mostani alkalom segít megérteni, hogy egy nagy európai közösség tagjai vagyunk. Van közös gyökereink, meghatározó számunkra a római jog és a bibliai kinyilatkoztatás, melyek európai identitásunk részei. Kuzmányi István, a Magyar Kurír főszerkesztője Mariano Crociata püspököt kérdezte arról, miben erősítette meg a COMECE küldetését Ferenc pápa, amikor néhány nappal ezelőtt fogadta őket.

A Szentatya megerősítette őket abban, hogy fontos a szolgálatuk – osztotta meg



moderatori teendőket. Bevezetesként elmondta, a magyar elnökség előtti eszmecsere érkezett hazánkba a két küldöttség; június 23-án, vasárnap ökumenikus imádságon vettek részt a Deák téri evangélikus templomban, este pedig Michael W. Banach apostoli nuncius látta vendégül őket, utóbbi alkalommal Erdő Péter bíboros, prímás is csatlakozott hozzájuk.

Nikitas thyeairai és nagy-britanniai érsek, a CEC elnöke nyitotta meg a találkozót, aki kiemelte a testvéri, munkatársi légkört, amelyben a közös elveket, értékeket képviselik. Ebben a különleges pillanatban, amikor egy nehéz időszakban kerül sor a magyar elnökségre, nyitott és őszinte párbeszédet tudtak folytatni a magyar kormány tagjaival. „Mi nem politikuskok vagyunk, mi egyházakat képviselünk” – hangsúlyozta a Konstanti-

beszéd jellemezte az elmúlt néhány napot, illetve a kormány tagjaival való találkozót. A központi témák között megemlítette a keresztény kultúra megőrzését; az egyházak és az állami intézmények közötti dialógust a 17. cikkely alapján, ami számukra kiemelten fontos. Különös jelentőséget kap az élet és a család, az ukrain béke, illetve az Európai Unió bővítésének témája.

Nikitas érsek hozzáfűzte, a béke kell hogy első helyen álljon, nemcsak Ukrajnában, hanem az egész világon; ezenkívül hangsúlyozta a vallási műemlékek, szentélyek védelmét. A CEC sok-sok keresztényt képvisel – különböző hagyományok, különböző vélemények jelennek meg benne – magyarázta. Frank Kopania, a Németországi Protestáns Egyház (EKD) lelkésze, a CEC alelnöke hozzátette, emellett felmerült a vallásszabadság,

Magyarországon nem, és lát-hatóan az egyházak és az Európai Unió kapcsolatát szabályozó 17. cikkely is végre kitérített figyelmet kap. Nikitas érsek Magyarország speciális határhelyzetéről tett említést: bizonyos értelemben még mindig Európa határáként funkcionál az ország.

Fischl Vilmos MEÖT-elnök ennek kapcsán utalt a Hungary Helps tevékenységére, majd Katerina Pekridou, a CEC oktatási programfelelőse vetette fel a migráció kérdését. Frank Kopania elmondta, a magyar kormány álláspontja az, hogy próbál különbséget tenni a menekültek és a migránsok között; a menekültekkel kapcsolatban a nemzetközi jog szerint kell eljárni. Kondor Péter evangélikus püspök



a püspök. – Két olyan európai szervezet van, amelyek a helyi egyházakat képviseli nemzetközi szinten, egyik a COMECE, amely az EU szervezeteivel tartja a kapcsolatot

a Katolikus Egyház társadalmi tanítása alapján, a másik a CCEE, az Európai Püspöki Konferenciák Tanácsa. Ferenc pápát aggasztja, hogy Európa gyenge – folytatta Mariano Crociata, majd kitért a közelmúltbeli európai parlamenti választások eredményére, ami után most egységyt kell majd találni. Mindenesetre közös cél az uniós parlamenti választások után, hogy erős és egységes Európa jöjjön létre. Elhangzott az, hogy egy család vagyunk; valaki megosztotta, hogy Ferenc pápa asztalán látható Bartholomaiosz pátriárka egy fotója – ennek kapcsán Manuel Barrios Prieto utalt is a két egyházfő budapesti találkozására a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus alkalmával.

Elhangzott még, hogy valóban gyakran marginalizálódnak az egyházak, de ezt nem tartja jónak egyik jelen lévő szervezet sem, hiszen „a kormányok jönnek-mennek”, az egyházak maradnak. Jézus az Igazság – mondta Nikitas érsek –, nem baloldali és nem jobboldali, hanem az Igazság. A keresztény értékeket szeretnénk örökölni hagyni a gyerekeinknek, a jövő nemzedékek-

nek. A COMECE küldöttségét a délután folyamán Erdő Péter bíboros, prímás hivatalában fogadta.

Verestói Nárcisz
Fotó: Lambert Attila

A békéért és a válság megoldásáért Parolin bíboros Libanonban vallási vezetőkkel találkozott

Pietro Parolin bíboros államtitkár június 23. és 27. között ötnapos látogatást tett Libanonban, a Szuverén Máltai Lovagrend meghívására, melynek keretében egyházak és vallási közösségek magas rangú képviselőivel találkozott június 25-én, kedden délelőtt Bkerkében, a maronita patriarkátus székhelyén.

Pietro Parolin bíboros június 24-én Keresztelő Szent János, a Máltai Lovagrend védőszentje ünnepén szentmisét mutatott be a rend libanoni nagykövete, Maria Emerica Cortese és állami tisztviselők jelenlétében. Parolin bíboros június 27-én tért vissza a Vatikánba, miután meglátogatta a lovagrend libanoni képviselője által működtetett humanitárius központokat, és közreműködött néhány jótékonyági tevékenységben.

„A libanoni egy átfogó válság, amelynek intézményes megoldásához próbálunk hozzájárulni, amint ez a szentszéki diplomáciának mindig is törekvése volt” – hangsúlyozta a vatikáni államtitkár nemrégiben az olasz szenátusban egy rendezvényen.

„A Máltai Lovagrend több mint hetven éve a frontvonalban van, alapvető egészségügyi és szociális segítségnyújtást biztosítva a lakosságunk” – olvasható a lovagrend által kiadott sajtóközleményben. A rend 2020 óta tevékenységét „agrár-humanitárius” projektekre összpontosítja, hogy garantálja az élelmezésbiztonságot, elősegítse a gazdasági fellendülést és támogassa Libanon lakosságának legsebezhetőbb rétegeit.

A Máltai Lovagrend hat agrár-humanitárius központot tart fenn, a mezőgazdasági területek jelenlegi lefedettségét Libanon területének 69,26 százalékára terjed ki. A céljuk az, hogy ez év végére elérjék a 75 százalékot. Az országban, ahol a lakosság 80 százaléka szegénységben és növekvő bizonytalanságban él, különösen a szentföldi (izraeli-palesztin) háború kirobbanása miatt, ez jelentheti a választ a súlyos gazdasági válságra.

„Libanonnak ma is az együttélés és az egység mintaképeinek kell maradnia a folya-

matos válságok és háborúk ellenére” – hangsúlyozta Pietro Parolin bíboros a Libanonban jelen lévő egyházak és vallási közösségek magas rangú képviselői előtt, akikkel június



25-én találkozott Bkerkében, a maronita patriarkátus székhelyén.

„Azért vagyok ma itt, hogy megpróbáljak hozzájárulni a válság megoldásához Libanonban, amely nem választ elnököt [a vallások közötti törekvő hatalommegosztás

elve alapján a miniszterelnököt a muszlim közösség, az államfőt a maronita keresztény közösség adja. 2022 október óta, amikor lejárt a maronita Michel Aoun elnök mandá-

Fides, az Evangelizációs Dikasztérium hírportálja.

A libanoni keresztény és muszlim közösségek vezetőivel Bkerkében tartott találkozó Béchara Boutros Raï bíboros,

Tanács vezetője is. A síiták képviselői nem vettek részt a találkozón. A keresztény politikusok közül Gibran Bassil, a Szabad Hazafias Mozgalom, a Marada mozgalom elnöke, Szulejman Frangieh és a Libanoni Erők elnökének képviselője, Szamir Geagea volt jelen.

A találkozó elején Raï maronita pátriárka hangsúlyozta, hogy a „libanoni család nagyon nehéz időszakon megy keresztül”. „Remélem, hogy felhívást fogunk tenni a békéért és a háborúk befejezéséért való imádkozás fontosságáról, hiszen a régió és Libanon nem bírja már elviselni a konfliktust” – hangsúlyozta.

Közben fokozódnak a támadások, a Közel-Keleten totális háború veszélye fenyeget: „A régió és a világ nem engedheti meg magának, hogy Libanon újabb Gázává váljon” – mondta Antonio Guterres, az ENSZ főtitkára. „Fennáll annak a valós veszélye, hogy a közel-keleti konfliktus kiszélesedik, amit el kell kerülni” – nyomatékosította, ismét a diplomáciai megoldást sürgetve.

Fordította: Kuzmányi István
Forrás: Vatikáni Rádió
Fotó: Vatican Media

Legyünk család! Legyünk remény!

Megnyitotta kapuit Csákányban a Fazenda rehabilitációs közösség

Örömnep volt június 23-án a Somogy vármegyei Csákányban: megnyitotta kapuit a brazil alapítású, szenvedélybetegek rehabilitációját végző Fazenda da Esperança közösség első magyar háza, a Keresztelő Szent János Fazenda. Varga László kaposvári megyéspüspök – akinek az egyik álma vált ezzel valóra – mutatta be az ünnepi szentmisét és áldotta meg a házat.

1983-ban egy fiatal brazil fiú, Nelson Giovanelli Rosendo dos Santos és egy német pap, Hans Stapel – akit mindenki Frei Hansnak nevez – alapította a Remény családjának nevű közösséget, amelyet 2010-ben ismert el a Vatikán világi hívők társaságaként. A ferences rend és a Fokoláre Mozgalom lelkiségéből táplálkozó, brazil alapítású közösség négy kontinens 22 országában ma már 173 fazendát működtet, köztük egyet immár Magyarországon.

Az ünnepen jelen voltak a Fazenda nemzetközi és regionális vezetői, a magyarországi ház felelőse, Fejér Domonkos, a közösségben felelősséget vállaló latin-amerikai misszionáriusok és a gyógyulni vágyó fiatalok is, akik közül négyen már néhány hete-hónapja a házban laknak, és mivel a rehabilitáció fontos eleme a munka, segítettek a felújításban is. A kicsiny, fiatal magyar közösségnek sok támogatója, szurkolója van már, papok, világiak, szerzetesrendek, mozgalmak, amelyeknek tagjai el is jöttek a megnyitóra: a Shalom közösség, a Fokoláre Mozgalom, Teréz anya nővérei, a ferences harmadrend, a Nyolc Boldogság Közösség, a Máltai Szeretetszolgálat, a Karitás, a Csak Egyet Szolgálat, a Sant' Egidio közösség...

A zsúfolásig megtelt templomot a nagykanizsai Magvető közösség kórusának hangja zengte be a szentmisére való várakozásban, és a szertartás alatt is ők vezették a södről lendülő éneklést. Az egyik, nemrég beköltözött fiatal megkapta a bérmálás szentségét. Varga László püspök a – sok pap koncelebrálásával bemutatott – szentmise homíliájában megosztotta, hogy Keresztelő Szent János javaslotta a magyar közösség névadójának. A Fazenda is utat készít elő, ahogyan a Keresztelő tette: testvérként fogad be függőket, és előkészíti őket a nagy reményre.

Általában kis remények élnek bennünk: szeretnénk, hogy elkerüljön minket a baj, hogy egészségesek maradjunk – de Jézus ígérete nem erről szól. A nagy remény az örök élet, az üdvösség. Háláját fejezte ki Istennek, amiért megvalósulhatott ez az álom, és mindazoknak, akik hozzájárultak ehhez. Kiemelte közülük a Fokoláre Mozgalom önkéntesét, Katit, aki egy svájci fazendát vezet, és Németh Endrét, aki állandó diakónus és Csákány polgármestere. Határidőt kapott ugyanis, ameddig meg kellett találnia a házat, akkor nyílt meg a központ. Két héttel a határidő lejártá előtt hívta fel Endrét, és kiderült, hogy a településen van egy megfelelő épület. A Jóisten gondoskodását látja ebben, mert korábban plébánosként a csákányi egyházközség is hozzá tartozott. Akkor még nem sejtették, hogy itt valósulhat meg a csoda – mondta, és hozzátette, milyen tapintatos a Jóisten, aki ugyan előre lát mindent, de nem árulja el, mert megijednénk. Megvárja, amíg megérünk rá, és bele tudunk simulni az akaratába. Kifejezte reményét, hogy sok ilyen ház lesz majd Magyarországon, férfiak és nők számára egyaránt.

Varga László kedvenc mondatát idézte a Keresztelőtől: „Neki növekedni kell, nekem pedig kisebbed-

másodmagával a harmadik fogalmat tette le: ez annak a megerősítése, hogy döntéseiben Isten akaratát keresi, együtt a többiekkel.

(Paul Stapel) is, aki elmesélt egy történetet annak illusztrálására, hogy egy parányi magot elvetve a földbe, milyen sok gyümölcs terem. 173 fazenda

A 32 éves Fabrizioo (aki már magyarul köszöntötte az egybegyűlteket) is úgy érzi, ígéret a négy fiatal, majd megköszönte, hogy részt vesznek a missziójukban. Az ünneplő sokaság vidáman, beszélgetve vonult át a közösség házához, ahol Varga László püspök megáldotta az épületet, majd vacsorára hívott mindenkit. Mindenkinek jutott hely és finom étel, pedig nem kevés vendég érkezett.

A főétel után Varga László püspök felvágta a tortát, egy kis standnál pedig vásárolni lehetett a Fazenda termékeiből. Akinek kedve volt, megnézhet a kertet is: szépen művelt veteményes, birkák, tyúkok, kacsák, igazi falusi önellátó farm, azaz fazenda, ahogyan a neve is elárulja (a portugál szó farmot, birtokot jelent). A munkaterápia ugyanis fontos része a gyógyulásnak: a fiúk nemcsak a kert művelik, az állatokat gondozzák, hanem részt vettek a felújításban, a ház berendezésében is.

Szívesen beszélgettek, meséltek az életükről. A házat kívülről együtt tették rendbe, gletteltek, festettek, de még nagyon sok munka van hátra. A remény udvarában nincs se alkohol, se cigi, ami kinek több, kinek már kevesebb problémát okoz, de a közösségi élet mindenképpen segítség a hiány elviselésében. Sok idő van az



Varga László püspök felidézte: hét évvel ezelőtt a püspökké szentelését követő első szentmisén azt mondta, szeretné megnyitni az irgalmasság házeit. Azóta megnyitotta kapuit a Szent Lázár Ház és az Irgalmasság háza Kaposváron. A szenvedélybetegek számára azonban ezek nem alkalmasak, ezért hívta meg egyházmegyéjébe a Fazendát. Találtak ingatlant, ott volt Doma, aki járt Brazíliában a Fazendában és beszélt portugálul, jöttek misszionáriusok is... minden összeállt, és mivel a ház még nem volt kész, meghí-

vására a misszionáriusok a maguk latin temperamentumával beköltöztek a püspökségre. Februárra felújították a házat, a misszionáriusok kiköltöztek, és már érkezett is Tamás, az első beköltöző (aki aznap bérmálkozott a szentmisében).

Doma, a ház vezetője – aki latinossággal volt egyszerre szervező és tolmács – arról beszélt, milyen nagy ajándék volt számára, hogy Brazíliában Pater Paulus sofőrje lehetett, akinek a személyében lelki apát kapott, és megismerte általa a Fazendát. Az ünnepségen részt vett Pater Paulus

működik világszerte, tízezrek gyógyultak ki segítségével a függőségükből, és most magyar földbe is elültetik a magot. Pater Paulus hozzátette: a fazendák mindig fájdalom, áldozathozatalon keresztül születtek meg.

Felajánlotta imádságait az új közösségért, amelynek egy ikont hozott ajándékba, Mária ikonját, akire mindig rábízta a fájdalmait. Egy sokat szenvedett nőtől kapta ajándékba, aki kijött a depresszióból. A szentmise alatt az oltár előtt egy kis asztalkán már ott volt Keresztelő Szent János ikonja, amelyet Varga László püspök tett az ajándék mellé.

Pater Christian Heim, a fazendák egyik európai felelőse is azt hangsúlyozta, mennyi részlet ért össze csodálatos módon, hogy létrejöhessen a remény új közössége. Részbe a csákányi történetnek az erdélyi Péter is, aki megismerte a fokoláre lelkiséget, majd a brazil fazendát. A latin-amerikai misszionárius fiúk közül Alan és a 22 éves Pauló azt emelte ki, milyen csodálatos volt a püspök gondoskodása: testvérként éltek együtt a püspökségen.



imádságra, rózsafüzérre, elmélkedésre egy-egy igehelyről. Félnek a hosszú úttól, és attól is, mi lesz utána, de lassan-lassan beköltözik a szívükbe a remény. Ahogyan az egyikük mondta: szívesen maradna itt majd, folytatni a közösséggel a missziót.

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Kling Márk/
Kaposvári Egyházmegye

Személyre szóló matematikaoktatás a Máltai Szeretetszolgálat iskoláiban

A hagyományos tanítási modelltől eltérő, a hátrányos helyzetű gyermekek felzárkózását segítő innovatív pedagógiai megoldások a diákok mérhető teljesítményében is megmutatkoztak a most záruló tanévben a Magyar Máltai Szeretetszolgálat közoktatási intézményeiben.

Júniusban 157 végzős diák ballagott el a Máltai Szeretetszolgálat hét általános iskolájából. Közülük a korábbiaknál többen, 39-en folytatják tanulmányaikat érettségire adó középiskolában, míg nagyrészüket jellemzően szakképző intézménybe jelentkezett. A karitatív szervezet húsz közoktatási intézményt tart fenn; iskolái és óvodái jellemzően nehéz helyzetű kistérségeken működnek, ahol a gyerekek felzárkóztatásához a hagyományos tanítástól eltérő, rugalmas és innovatív pedagógiai módszerek szükségesek.

A több mint tíz éve formálódó szemléletmód egyik kézzelfogható eredménye volt, hogy a Máltai Szeretetszolgálat általános iskolái-

ban valamilyen felső tagozatos diák számára elérhetővé tették az egyénre szabott matematikaoktatást kínáló Matific-programot. A tudásszint felmérése után a hiányosságok gyakorlására személyre szóló feladatsort kínáló program költségeit adományokból

teremtette elő a karitatív szervezet, a kedvező tapasztalatok után pedig 1500 gyermeknek tette elérhetővé a rendszer használatát.



iskoláiban projektalapú oktatás váltotta fel a hagyományos tantermi órákat. A tananyagot hathetes periódusokban, különféle feladatok

Májusban a világ legnagyobb online matematika versenyeként hirdetett méretettetésre 426 hazai általános iskola nevezett be, ezen a Máltai Szeretetszolgálat tarabodi iskolája a 23. helyen végzett, de a többi iskola is a mezőny első felébe került a gyerekek teljesítménye alapján. A Máltai Szeretetszolgálat gyöngyösi és devecseri szakképző

megoldása közben sajátították el a diákok. Az arányszámítást például a vendéglátás-turizmus ágazatban tanulók lépénykenyérreceptjének változtatásával gyakorolhatták, és a visszajelzések szerint a korábbinál jobban meg is tanulták. Az új oktatási modell eredményességét a tanév végén tett állami záróvizsgák minősítették, amelyeken a diákok az előző tanév végén szerzett 3,13-as iskolai átlageredményt 4,25-re javították. Az általános iskolát a nyolcadik osztály befejezése előtt abbahagyó fiatalok számára speciális programot indított a Gyulajon működő intézményében a Máltai Szeretetszolgálat. A csoportba tizenöt, már dolgozó, fiatal felnőtt jelentkezett; közülük tizennégyen sikerrel el is végezték a képzést. Ők a következő tanévben rész-szakmai képesítésen tanulhatnak tovább a máltai szervezet dombóvári szakképzőjében, ahol többek között cukrászsegéd, szakácssegéd, lakástextiltisztító vagy fémipari előkészítő képesítést szerezhetnek.

Forrás és fotó: Magyar Máltai Szeretetszolgálat

Fontos, hogy a fiatalok megvédjék a hitüket

Idén is lesz ifjúsági találkozó Tiszafüreden

Július 24–28. között nyolcadik alkalommal rendezik meg az Egri Főegyházmegyéhez tartozó Tiszafüreden a Tiszafüredi Ifjúsági Találkozót (Tiszafit). Az egyik fő szervező a településen nevelkedett Gyöngy András, a Budapesti Műszaki Egyetem harmadéves hallgatója, aki idén fejezi be tanulmányait a Gazdaságtudományi Kar gazdálkodási és menedzsment szakán. Az angyalföldi Zokni kávézóban beszélgettünk.



– Mióta létezik a Tiszafit, és kinek vagy kiknek az ötlete nyomán jött létre ez a találkozó?

– Az első rendezvényre nyolc évvel ezelőtt, 2016-ban került sor, de az és még a rá következő, 2017-es találkozó is kezdetleges volt, inkább csak baráti összejövetelnek nevezhetnénk. A Tiszafit az Egri Főegyházmegye másik fontos eseményéből, az Egerszalóki Ifjúsági Találkozóból nőtte ki magát: működött Szalókon egy kis csoport, amelynek a tagjai nagyon szoros kapcsolatban álltak egymással, és arra gondoltak, milyen jó lenne, ha összegyűlnének egy utótalálkozón. Ez 2016 nyarán történt. Ehhez a csoporthoz tartozott a bátyám, Gyöngy Ferenc is. Mivel ez a tiszafüredi találkozás nagyon jól sikerült, és a következő évben többen is jelezték, hogy szeretnének részt venni ezen az eseményen, így elhatározták: 2017 nyarán kibővítik a találkozót. Igazából ez volt a Tiszafithez köthető első olyan ifjúsági összejövetel, amikor már nem csupán az Egri Főegyházmegyéből, hanem az ország más részeiből is érkeztek fiatalok.

– Hogyan viszonyult a kezdeményezéshez az Egri Főegyházmegye?

– Természetes, hogy kezdetben meg kellett ismertetnünk magunkat egyházmegyeszerte, de amikor felismerték, hogy az egerszalóki találkozó mellett létrejött egy másik, ugyancsak fiatalok által szervezett esemény, teljes mellszéliséggel mellénk álltak, és támogattak bennünket. Így van ez mind a mai napig. TERNYÁK Csaba érsek atya már szentmisét is mutatott be a Tiszafiten. A plébániám, a Tiszafüredi Római Katolikus Plébánia és Ferencz Károly plébános atya is mellettünk áll. Kezdetben még

Baranyák Béla atya volt a plébánosunk, aki szintén mindenben támogatott minket.

– Ön mióta szervezi a Tiszafitot?

– A bátyámék 2020 nyaratól vonták be a feladatokba a náluk fiatalabbakat, így engem is. 2021 nyaratól Árvai Annával ketten vagyunk a fő szervezők.

– Ön is Egerszalók révén került kapcsolatba a Tiszafittal?

– Nem nagyon jártam Egerszalókra, a Tiszafithez a bátyám révén kapcsolódtam, aki hamar felmérte: generációváltásra van szükség ahhoz, hogy ez a találkozó kibontakozhasson. Így aztán mi, néhány évvel fiatalabbak természetesen úton átvettük a szervezést a nálunk néhány évvel idősebbektől.

– Mit jelentett ez a generációváltás? Mi volt kiemelten fontos a bátyáéknak, és mi az Önök nemzedékének?

– A váltás kezdetén még csak a sportprogramokat bízták ránk, a vízilabdától kezdve a sorversenyeken át a testet megmozgató más feladatokig. 2021-től kezdve aztán átadták nekünk a lelki programok szervezését is, de a bátyámék még akkor is ott álltak mögöttünk. Rengeteget számított a segítségük, hiszen nem mindegy, hogyan szólítunk meg valakit, milyen levelet írunk a főegyházmegyének vagy az atyáknak. A bátyáméknak volt tapasztalatuk e téren is. Mi igyekeztünk mindent eltanulni tőlük, és

ma már próbáljuk önállóan ellátni a feladatokat.

– A Tiszafit a katolikus fiatalok találkozója. Hogyan tudják összehangolni a derűt, a vidámságot, a szórakozást a lelki elmélyüléssel, a csenddel? Milyen előadások, programok várhatók az idei rendezvényen?

– Az egész szervezőcsapat alapvetően fontosnak tartja, hogy a lelki feltöltődés mellett a testi pihenésre is alkalmuk legyen a fiataloknak az öt nap alatt. Ott vagyunk a Tisza mellett, rengeteg a sportolási lehetőség, ami rendkívül vonzó a fiataloknak: fürdés, úszás, csónaktúra, evezés. Van egy vízi vár is a Tisza-parton, ez is nagyon népszerű a fiatalok körében. A környezet nyugtatólag hat az emberre, és ez nagyon lényeges a lelki életünk szempontjából, mert így kezdünk figyelni az igazán fontos dolgokra. Ha a fiatal szívében béke van és nyugalom, akkor sokkal jobban megmarad benne a lelki üzenet. Minden évben egy fő motívumhoz kapcsolódnak az elhangzó előadások. Az idei év mottóját a 37. zsoltárból vettük: „Ajánld az utadat az Úrnak, remélj benne, és ő irányít majd!” Sajnos nagyon sok fiatal nem tudja, mit kezdjen az életével, mivel foglalkozzon, merre haladjon tovább. Felmerülhet az a kérdés is, hogy milyen hivatást válasszon: egyházit vagy világi. Olyan témákat és előadókat igyekeztünk találni, akik segíteni tudnak ebben.

– Kik lesznek az előadók?

– A nyitó előadást Ferencz Károly atya fogja tartani. Ő mutatja be a nyitó szentmisét, a többi napi szentmisét pedig a káplánunkkal, Czókoly Sándorral felváltva fogják tartani. A záró előadáshoz még keressük a megfelelő személyt, személyeket. Lesz egy sportnapunk, amit teljes egészében a testi felüdülésre szánunk. A péntek hagyományosan bőjti nap a Tiszafiten, az elmélyülés ideje szentségimádással, fátylós keresztúttal. Ezen a napon Terdik János görögkatolikus atya lesz az előadó. Szombaton a Uospace ifjúsági közösség tagjai fognak előadásokat tartani aktuális kérdésekről, és katolikus, keresztény szemléletű vitaest is lesz. Rendkívül fontos a mai világban, hogy a katolikus fiatalok megvédjék a hitüket, a Uospace ezt szolgálja. Sajnos az életünk során előfordulhat, hogy belénk kötnek a vallásunk miatt. Ilyenkor ki kell állnunk a hitünk mellett, és tanúságot kell tennünk róla, mégpedig a lehető legalázatosabban, és még véletlenül sem képmutatásból. Meg kell mutatnunk, hogy fiatal keresztény katolikusként is lehet az ember boldog és életvidám.

– Milyen aktuális témák kerülnek majd szóba a Uospace előadásain?

– A hivatással kapcsolatos előadások fognak elhangozni. Két évvel ezelőtt ez volt a mottó: „Ne féljétek! Még mindig nincsen bennetek hit!” Akkor tört ki az orosz–ukrán háború, mindenképpen beszélni kellett róla. Amikor a félelem eluralkodik az emberen, a hit a reményforrás. A mostani rendezvény alap gondolata, hogy bízzuk magunkat a Jóistenre, például a hivatásválasztásban is. Gondoljuk át alaposan, mivel szeretnénk foglalkozni az életünk során, és törekedjünk arra, hogy az ne csak nekünk, hanem másoknak is értékes legyen!

– Hány fiatal fordult meg eddig a Tiszafiten, és a mostani találkozóra hány embert várnak?

– Általában úgy ötven fiatal vesz részt a rendezvényünkön, ebben benne vannak a szervezők és a zenei szolgálatot végzők is. Csiszér László és zenekara szinte kezdetektől fogva fellép a Tiszafiten, dicsőítő zenéjük nagyban hozzájárul a találkozók sikeréhez. A legtöbben az Egri Főegyházmegyéből érkeznek, de sok fiatal jön az ország más részeiből is. Döntő

többségükben római katolikusok, ám néhány görögkatolikus is akad közöttük. A Tiszafit kifejezetten ifjúsági találkozó. A tizenöt–harminc éves korosztályhoz tartoznak a résztvevők: középiskolások, egyetemisták, fiatal felnőttek. A velük való foglalkozás különösen fontos, hiszen ők a jövő. Egyébként nagyon reményteli, hogy a „rég motorosok” mellett minden évben vannak új arcok is.

– Mennyiben más a Tiszafit, mint a többi katolikus ifjúsági találkozó, akár az egerszalóki, amelyből kinőtt?

– Egerszalók múltja hitben mély és tiszteltetle méltó. A Tiszafüredi Ifjúsági Találkozó abban kiemelkedő, hogy egészen különleges programokat kínál a fiataloknak, amire a település földrajzi fekvésénél fogva nyílik lehetőség. Olyan ez, mintha a Bálatonnál lenne a rendezvény, annak is megvan a maga kivételes hangulata. Itt, a Tisza-parton hihetetlen élményt jelent egy csónaktúra a naplementében, megnyugvást ad az embernek. Említhetem emellett a lovas kocsiást a gáton vagy a szentségimádást Csiszér Lászlóékkal. Mindig próbálunk valami új színt hozzatenni a korábbiakhoz. Minden évben keresztutat járunk. Idén először az esti szentségimádás után egy fátylós városi keresztúton fogunk részt venni, énekelve, imádkozva. Különleges hangulata lesz annak, ahogyan este végigjárjuk a város sötét utcáit, és csak a fátylós fénye ad majd világosságot.

– Mit vár a mostani találkozótól?

– Először is azt, hogy mindenki nagyon jól érezze magát, gazdagodjon hitben, élményekben, és vigye hírét a Tiszafitnek. Minden évben feltöltődve búcsúzzunk el egymástól, és sokakban megfogalmazódik, milyen jó lenne, ha utótalálkozót tartanánk, vagy ha télen is találkozoznánk, mondjuk, egy sítáborban. A kapacitásunkból azonban egyelőre ennyi futja. Már országosan is egyre többen ismernek bennünket, és nagyon szeretném, ha a Tiszafit szilárdan benne lenne a katolikus köztudatban. A céljaink közé tartozik az is, hogy néhány évvel belül a jelenlegi ötven helyett már nyolcvanfős legyen a rendezvényünk, egy nagyobb helyen, nagyobb szervezői körrel.

Bodnár Dániel
Fotó: Lambert Attila

Hálaadó szentmisével ünnepelték a tanítási év végét a kaposvári Nagyboldogasszony Iskolaközpontban június 27-én. A szentmisét Varga László megyéspüspök mutatta be.

Egy fontos javaslatom van a nyárra: ha már nem kell iskolába járnod, tanulnod, akkor a pihenőidődet fordítsd arra, hogy növekedj a szeretetben. Mert csak azok boldogok, akik szeretnek és akiket szeretnek. S kár lenne a nyarat szomorúsággal, unatkozással tölteni – fogalmazott szentbeszédében Varga László püspök.

Ha növekedni akartok a szeretetben, akkor határozzátok el, hogy nem pletykáltok, mert azzal megmérgezik a másik szívét. Aki nekem rosszat mond másokról, az megnehezíti, hogy tiszteljem és szeretsem azt az embert. A szeretet nem gőgösködik, nem kérkedik, nincs eltelve magával.



ten, aki a szeretet, a jót keresi bennünk, mert azt szeretné megnövelni egész lényünkben. Ha növekedni akartok a szeretetben, akkor keressétek a jót a másikban. Mindenki ott van a jóság, csak észre kell venni. A rossz az tola szűz. A jóságot

már nem olyan könnyű észrevenni, de ott van a másikban, csak keresni kell. Magatokban is keressétek a jóságot!

Minél több jót tesztek, annál jobbak lesztek, s annál inkább növekszik bennetek a jóság. Isten képmásai vagyunk, aki a szépség. Keressétek a szépet a másikban! Isten szemében mindenki gyönyörű. Miért? Mert aki szeretettel néz a másikra, annak szemében a másik megszépül. Találkoztam olyan édesanyával, akinek a fia fogyatékkal élt. Testileg és értelmileg is. Ez az édesanya újra és újra eljött hozzám, és azt mondta: „Plébános úr! Ugye, hogy

milyen szép a fiam?” A mama szeretettel nézte a fiát, s meglátta benne a szépet.

Ugyanígy mindenkiben van igazság is. Nemcsak neked van igazad. Keressétek az igazsá-

got a másikban, és mondjátok is ki! Erősítsétek meg a szépségben, jóságban, igazságban. S ha ezt gyakoroljátok az előttünk álló két hónapban, akkor szeptemberben egy csomó



szentet fogunk viszontlátni ebben az iskolában, mert aki ezt teszi, az növekszik a szentségben” – fogalmazott a főpásztor.

A szentmise végén Varga Bálint igazgató köszöntötte a tanárokat és a diákokat, majd lezárta a tanévet. A diákoknak azt tanácsolta, hogy a szünetet a valós világban, hagyományos kapcsolatokban éljék meg a virtuális tér helyett.

„A közös beszélgetés, kirándulás, sportolás, éneklés feltétlenül többet érnek, mint ezen élmények valamely szerverparkban, nulla és egyes számjegyként eltárolt változatai. A természet színei, a legegyszerűbb élőlény bonyolultsága, a reggeli harmat hűvöse, a templom csendje a valóságban sokkal jobb, mint a legfejlettebb 5D-s mozikban, vagy az ultra HD-képernyőt nézve” – mondta az igazgató.

Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk

Isten a jót keresi bennünk

Te Deum a kaposvári Nagyboldogasszony Iskolaközpontban

ADÁSVÉTEL

SZÍVESEN ÁTADNÁM – térítésmentesen – a *Vigilia* folyóirat 1954–2023. évi számainak, évfolyamonként összefogva, így tárolva. Régebbi számokat is, hiányosan. Oláh Gyula (Budapest) T.: 06/30-567-5448

INGATLAN

ELADÓ BUDAPESTEN AZ I. KERÜLET-BEN, csendes utcában, de jó közlekedésnél, zöld, fás területre néző, magasföldszinti (első emeleti magasságban), 90 nm-es, háromszobás lakás, nagy étkező-konyhá-

val, kádas-zuhanyzós fürdőszobával, külön WC-vel. Az új, zárt égésterű kombiábróval ellátott lakás étkező-konyhája a belső zöld udvarra néz. Érdeklődni lehet: 06/30-202-0832

GONDOZÁS

IDŐSGONDOZÁST, háziápolást vállalok eltartási szerződés keretében. T.: 06/30-799-9389

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNTZ, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket

vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrassy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő-szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra.

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ŐLÖMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-egesztlőkápolna: esztergomi virasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárizsentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: Budapest XII., Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szent-ségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imalábadá elhelyezett szándékokért imádkoznak.

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családladokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest XII., Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmise után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várunk. Bővebb információ: <https://www.varosmajorplebania.hu/>

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagybaldogasszony-főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért Budapesten és Egerben a következő napokon: július 6., szombat, augusztus 6., kedd, szeptember 6., péntek, október 5., szombat, november 6., szerda, december 6., péntek. A boldoggá-avatási szándékra mondott szentmiséket 7 órakor élőben közvetíti a budapesti városmajori Jézus Szíve-templomból (Budapest, XII., Csaba utca 5.) a Magyar Katolikus Rádió, az egri bazilikából (Szent János Apostol és Evangélista-főszékesegyház, Eger, Pyrker tér 1.) a Szent István Rádió.

FELHÍVÁS

A győri Szent Imre-templom altemplomában lejárta az alábbi sírhelyek:

RIMACSEK JÓZSEF
KR. 45/B.

LEJÁRT: 2024. ÁPRILIS 30.

BORBÉLY ANNA ÉS KANAI ANDRÁS
KR. 166.

LEJÁRT: 2024. JANUÁR 30.

Amennyiben a tulajdonosok száz napon belül nem jelentkeznek a hirdetésre, a sírhelyek a plébánia hatáskörébe kerülnek.

Érdeklődni lehet: Szent Imre-plébánia, 9024 Győr, Szent Imre út 35.
T.: +36 96 424-443

TRADICIONÁLIS HARANGOK ÖNTÉSE

GOMBOS MIKLÓS ÉS FIA, FERENC

Ref.: www.harangontes.hu



Cím: 2162 Órbottyán, Dózsa Gy. u. 3., Pf. 10.
Mobil: +36 30 948 9575 | +36 30 728 8161
Tel.: +36 28 360 170

E-mail: gombosmi@harangontes.hu | info@harangontode.hu

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

június 4-8. | 5 nap | 229.900 Ft/fő

ZARÁNDOKKÖRÚT MONTENEGRÓBA

július 9-15. | 7 nap | 309.900 Ft/fő

MLADIFEST 2024

IFJÚSÁGI FESZTIVÁL MEDJUGORJÉBAN

augusztus 1-6. | 6 nap | 129.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

augusztus 19-25. | 7 nap | 289.900 Ft/fő

NAGY ZARÁNDOKLAT

(LA SALETTE, LOURDES, SANTIAGO, FATIMA)

aug. 30 - szept. 8. | 10 nap | 614.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT GÖRÖGORSZÁGBA

SZENT PÁL APOSTOL NYOMÁBAN

szeptember 2-8. | 7 nap | 499.900 Ft/fő

MEDJUGORJEI ZARÁNDOKLAT

szeptember 11-15. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

FATIMAI ZARÁNDOKLAT

október 20-25. | 6 nap | 414.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT RÓMÁBA

október 21-27. | 7 nap | 349.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA

+36 20 500 5050

www.viasacra.hu

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössy László

Szerkesztőség: Agonás Szonja, Bodnár Dániel, Fábrián Attila, Gátas Judit, Horogszegi-Lenhardt Erika, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Náduvvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • Tördelés: Fábrián Attila

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933

www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Mindenkinek ZARÁNDOK

2024. július 1. és augusztus 31. között

A Szent István Ház **10%-OS** nyári kedvezményel* várja a kedves vendégeket:

Egyágyas szoba: **49 EUR** | fő | éj

Kétágyas szoba: **39 EUR** | fő | éj

Háromágyas szoba: **35 EUR** | fő | éj



A szobaár tartalmazza a reggelit.

Az idegenforgalmi adó külön fizetendő: 6,00 Eur/fő/éj 10 év felett.

*Több kedvezmény egyszerre nem vehető igénybe.



Szent István Ház

Via del Casaleto 481, Roma (RM) – 00151

Bővebb információ:

www.cssroma.katolikus.hu, szih@katolikus.hu

Tel.: +39 06 69281372



SZENTSÉGIMÁDÁS

Debrecenben, a Szent Anna-székesegyház keresztelőkápolnájában (Debrecen, Szent Anna u. 15.) hétfőtől szombatig, a reggeli szentmisék végétől az esti szentmisék kezdetéig egész napos szentségimádási lehetőség lesz 2024-ben is. „Jöjjetek hozzám mind, akik fáradtak vagytok és terhet hordoztok, és én felülítelek titeket!” (Mt 11,28). Szeretettel várják a közösségek, imacsoportok, családok, egyének jelentkezését erre a különleges lehetőségre, amelyre időpontot az egyházközség weboldalán <https://szentanna-plebania.dnyem.hu/> lehet foglalni, illetve további információ a szentsegimadas.szentanna@gmail.com e-mail-címen kérhető.

KIÁLLÍTÁS

„Magyar Himnusz” címmel időszaki kiállítás nyílik 2024. július 4-én, csütörtökön 17 órakor a Triangulum Galériában (Győr, Gutenberg tér 2.). A tárlat a Kárpát-medencei keresztény magyar kortárs alkotóművészek munkáit mutatja be. Az ünnepélyes megnyitót dr. Reisner Ferenc általános püspöki helynök, a Brenner János

Hittudományi Főiskola rektora mond köszöntőt. A kiállítást Józsa Judit keramikus, művészettörténész, a tárlat kurátora nyitja meg. Zenei kísérettel közreműködik a Hangraforgó együttes. A kiállítás megtekinthető 2024. augusztus 4-éig, naponta 10–18 óra között. Belépőjegy a Káptalandomb 13. szám alatti recepcióra váltható.

Megnyílt a Váci Egyházművészeti Gyűjtemény legújabb időszaki kiállítása, amely Prokop Péter pap, festő és író munkásságát tárja a látogatók elé. Alkotásaiból sajátos életöröm árad, amellyel a lét misztériumát és egységét hirdeti. A Betegápoló Irgalmasrend Budai Házából kölcsönzött munkákat Bánki Ákos Munkácsy-díjas festőművész, Fazakas Réka művészeti író, kurátor, valamint Koncz Asztrik irgalmasrendi testvér válogatta össze. A tárlat szeptember 1-jéig tekinthető meg, csütörtöktől szombatig 11 és 17 óra között.

Tízéves a Magyar Kurír fotóágazata. Ez alkalmából **Képgaléria** címmel nyílt tárlat május 4-én a Keresztény Múzeumban, Esztergomban (Esztergom, Mindszenty tér 2.) Merényi Zita és Lambert Attila fotóiból. A kiállítás augusztus 31-éig tekinthető meg.



Júliusi zarándoknapunkon kedvezményes jegyárakkal és tárlatvezetésekkel várjuk látogatóinkat!



2024.07.21. 17:00
Szubjektív
tárlatvezetés

Stróber László
zalaegerszegi
apátplébánossal

2024. JÚLIUS 21.

ZARÁNDOKNAP A
MINDSZENTYNEUMBAN

További programok:
mindszentyneum.hu



Neked kell előbb szeretned!

Papszentelést ünnepeltek a magyarországi kapucinusok

Fábry Kornél püspök június 29-én a lajosmizsei Szent Lajos-templomban pappá szentelte Menyik Dánielt a világ minden részéről érkezett szerzetesek, családtagok, rokonok és a helyi hívek körében.

Lajosmizsén soha nem ünnepeltek még papszentelést, a kapucinus rendben pedig húsz év óta ez volt az első ilyen alkalom. A város szülötte, Menyik Dániel tett tanúságot a krisztusi életben való elköteleződéséről. A rend tagjai a világ minden részéről – Zöld-foki Köztársaság, Indonézia, Belarusz, Románia, Szlovákia, Olaszország – eljöttek a hagyományosan jászok lakta településre, hogy együtt ünnepeljenek testvérükkel. A rend különösen nagy gondot fordít a hivatásgondozásra, ezt mutatja az is, hogy a szertartáson számos fiatal szerzetes jelent meg. A rend Kelet-Európában, Dél-Amerikában, Afrikában, Indiában, Indonéziában látványos virágzásnak indult és egyre növekszik.

Magyarországon három házban tízennégy kapucinus lakik: Budapesten – ahol Marco

Képzését Velencében végezte, 2023-ban ünnepelte diakónus-szentelését Máriabesnyőn, papszentelését pedig saját kérésére alapján Lajosmizsén, a szülővárosában.

„Gyerekkoromban láttam, hogyan imádkoznak az idősek a hivatásokért. Szerettem volna, hogy megélhessék szolgálatuk beteljesülését” – indokolta a szentelés helyére vonatkozó kérését Menyik Dániel. A Magyar Kapucinus Delegáció a venetói tartomány része, növendékeik Olaszországban végzik tanulmányaikat. Előljárójuk, Alessandro Carollo OFM Cap vezetésével nagy számban érkeztek az ünnepre növendékek, testvérek és paptestvérek. Jelen volt Dániel családja és rokonsága is: a nagyszülők, szülők, testvérek, nagynénik, nagybácsik, unokatestvérek sokasága. A család négy nemzedéke ünnepelt együtt, Dániel testvéreinek ugyanis már van egy kisfia.

Az egybegyűlteket Süveges István viceofficiális kanonok, főesperes, a Szent Lajos-templom plébánosa köszöntötte. Az ünnepre megtelt a jász ösök által katedrális méretűre épített templom. A szentmise



pasztalatai alapján tanított a papi szolgálatról, azzal a bölcsességgel, amelyet képzése során először gimnáziumi tanárai, a piarista atyák, majd szemináriumi nevelői adtak át neki, illetve amit a szentekről szóló olvasmányjaiból is megismert. Úgy fogalmazott: miközben a jelölt egyre közelebb

Fábry Kornél rámutatott arra a csodára, hogy a „papszavára lejön közénk Isten”. A pap szentmisét mutathat be, s ő adhatja Krisztus testét az embereknek, akik számára ez, ha hittel fogadják, az örök élet forrása. „Ennek lehetőségét a szabadnapon se hagyd el!” – fordult a püspök a pap-

az Istennel való kiengesztelésben, vagy amikor az, aki az Egyháztól eltávolodott, hosszú idő után visszatér a hitéhez, szentgyónást végez, és helyreáll az élete.

Azt tanácsolta a szentelendőnek, hogy legyen derűs, örömteli és alázatos, s a beszélgetésekben a harmadik mondata már mindig Istenről szóljon. Azt kívánta Menyik Dánielnek, hogy legyenek körülötte olyan emberek, akik szeretik, gondoskodnak róla, de soha ne feledje: előbb neki kell szeretnie.

A szentbeszéd után következett a szentelési szertartás, amelynek ünnepélyességéhez nagyban hozzájárult az is, ahogyan a jelen lévő közösség kísérte a jelöltet a liturgián. A szentmise végén elhangzott az újmisése áldás, majd köszöntések következtek. Alessandro Carollo hangsúlyozta: a mai nap az egész Egyház ünnepe. Menyik Dániel a családjának és keresztszüleinek mondott köszönetet azért, hogy mindig mellette állnak az életben.

„Megtisztelve érzem magam, hogy Isten meghívott a szolgálatra, hogy körülvesz a lajosmizsei közösség, s hogy Péter és Pál ünnepén szenteltek pappá. Tegnap este jöttem haza, hihetetlen érzés volt” – fogalmazott a könnyeivel küszködve.

Végül Fábry Kornél az oltárhoz szólította a még szabad állapotú fiúkat, férfiakat, s a lelkükre kötötte: ha szolgálata hívna őket Isten, ne habozzanak igent mondani neki.

A papszentelési szentmise a lajosmizsei templom énekkarával énekeltek a kecskeméti Katona József Könyvtár dolgozói. Az ünnepelés szertartásának folytatódott. A frissen szentelt Menyik Dániel családja nagy szeretettel látta vendégül a kapucinus közösséget. Az egybegyűlteket magyar néptáncbemutatót is láthattak, később táncház következett, Anton Strakh OFM Cap testvér pedig bűvészmutatványaitól adott ízelítőt.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

A KAPUCINUS REND

A Kisebb Testvérek Rendjét Assisi Szent Ferenc alapította. Ebből indult ki a kapucinus rend egy 16. századi reform eredményeként. A reformág Matteo da Bascio ferences szerzetes tevékenységének köszönhetően 1529-ben indult útjára, s 1619-ben nyerte el önállóságát, amikor is hivatalosan szerzetesrenddé nyilvánították.

A reformág szakállt és csuklyát – latinul: *caputiumot* – (innen a *kapucinus* elnevezés – a szerk.) viselő tagjai kezdetül fogva Assisi Szent Ferenc gyermekeinek tekintették magukat. Ferenc regulájának szellemében igyekeztek élni az evangéliumi életet, szegénységben, tisztaságban és engedelmisségben. Nagybőrsúlyt kapott életükben a csöndes, imádságos lelkület és a visszavonultság, a járványok idején ugyanakkor részt vettek a betegek ápolásában, a csatatereken tábori lelkészekként szolgáltak, az egyszerű szegény nép körében pedig népszónokokként és hittérítőkként léptek fel.

A rend jelenleg 11 700 tagot számlál. Magyarországon a kapucinusok 1674-ben kezdték meg letelepedésüket a ma Szlovákia területén található bazini kolostor megalapításával. A rendek 1950-es feloszlásakor a magyar közösség mintegy száz-százötven tagot számlált. Hazai sajátosság, hogy a kapucinusok már a feloszlás előtti időkben is plébániai szolgálatot láttak el, ezt a hagyományt viszik ma tovább Budapesten és Máriabesnyőn. Hazánkban jelenleg három ősi renház ad otthont kapucinus testvéreknek: a budai, a móri és a máriabesnyői.

(Forrás: Kapucinusok.hu)



Faccioli OFM Cap, a Magyar Kapucinus Delegáció delegátusa is él –, Móron, illetve Máriabesnyőn. Ez utóbbi a legnépesebb ház: hatan alkotják a közösséget, mindegyikük más nemzet tagja. Menyik Dániel 2021-ben tett örökfogadalmat.

főcelebránsa és szónoka Fábry Kornél esztergom-budapesti segédpüspök volt, a szertartáson a kapucinus atyák és a kecskeméti esperesi kerület papjai koncelebráltak.

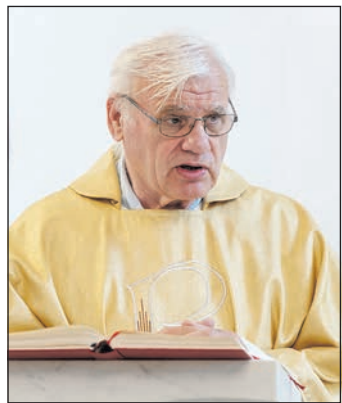
Szentbeszédében Fábry Kornél saját életútjának ta-

jut a papszenteléshez, mindinkább elmélyül a szolgálata, s a papságban teljesedik ki: a betegek kenetének kiszolgáltatását, a legszentebb áldozat bemutatását és a bűnök alóli feloldozást ugyanis csak papok végezhetik.

jelölthöz, majd arra biztatta, hogy „irgalmas szívvel” álljon rendelkezésére mindazoknak, akik rendezni szeretnék az életüket. Megrendítő tapasztalatként írta le, hogy papként része lehet abban, amikor az élettől búcsúzó ember megnyugszik

A Pécsi Egyházmegye általános püspöki helynöke, a pécs-rácvárosi templom plébánosa június 23-án a plébánia közösségével ünnepelte pappá szentelésének 50. évfordulóját. A jeles alkalomból személyes hangvételű tanúságtételt tett hivatásáról, az emberi alázatról.

A bensőséges ünnepen Kvanduk Frigyes köszöntötte plébániai közösségét, melynek tagjait immár 35 éve terelgeti jó pásztorként. Köszöntőjében a plébános úgy fogalmazott, hogy sokszorosan közös ünnep ez, melynek középpontjában Isten ajándéka áll, és melyben mindenki másként, mégis egyetlen közösségben, az Egyház közösségében vesz részt. A szentmise homíliájában Kvanduk Frigyes ötven év távlatából és tapasztalattal merítve osztotta meg a gondolatait arról, hogy milyen is papnak lenni. Úgy véli, egy-



részt nagyon könnyű, egyszerű és szép dolog, mert a hivatás egy olyan helyzetről szól, amely mindenkinek a szívében jelen van, hiszen mindenki keresi az életében a jobbat, többet, szebbet és igazabbat. Születésünktől kezdve olyan éhség ez, amely minden más éhséget felülmúl.

A lelki szabadságra vezető úton

Kvanduk Frigyes általános helynök aranymiséje Pécs-Rácvárosban

Azt is mondta, hogy papnak lenni nagyon bonyolult és összetett dolog; nagy kihívás, mert nem egy ember által alkotott célt kell megvalósítani, hanem mindig Krisztus, az Isten küldötte áll a középpontban, aki értünk, mindannyiunkért, külön-külön, személy szerint életét adta. A papnak az a feladata, hogy a saját világában és a másik ember szívében is észrevegye, közvetítse, segítse ennek felismerését – fogalmazott Kvanduk Frigyes. – Azt is jelenti, hogy Isten és a magunk helyzetét egységben kell megélni. Nem lehet elengedni bizonyos dolgokat azzal, hogy majd a Jóisten elintézi, de az a gondolkodás sem járható út, mely szerint olyan okosak vagyunk, hogy mindent kitalálunk. Az Istennel való egység egy állandó

találkozás a jelenben, melyet nem a múlt határoz meg, és nem egy általunk kijelölt jövőbeli cél, hanem a jövő története, amelyben egységben él az Isten szeretete és az ember szíve és világa – hangsúlyozta a plébános.

Kvanduk Frigyes atya az elmúlt évtizedekben nemcsak a hívek lelki fejlődését segítette, hanem nagy hozzáértéssel szépítette, újítgatta a környék templomait is. A Szent Kereszt felmagasztalásának tiszteletére 1756-ban felszentelt rác-

városi templom felújítása is az ő nevéhez fűződik.

A papság útján megtapasztalt szabadságról azt mondta: „nem azt jelenti, hogy a zsebemben hordom a szabadságot, hanem mindennap új feladatot és új kérdést születik, melyből semmit sem akarok feladni és átszabni saját igényeim szerint. Köszönöm mindenki segítségét és imádságát, ami engem belső hálával tölt el” – zárta aranymisés szentbeszédét Kvanduk Frigyes.

A szentmise zárásában az egyházközség nevében Heltáth Ákos fejeste ki a közösség háláját és nagyrabecsülését a jubiláns lelkipásztornak. Úgy fogalmazott, hogy Frigyes atya hiteles forrás, akinek érdemes hallgatni, és megfogadni a tanácsát. A közösség minden tagja Isten szeretetét tapasztalja meg általa – hangzott el a méltatásban. Kvanduk Frigyes jubileumi szentmiséje aranymisés áldással zárult.

Forrás és fotó:
Pécsi Egyházmegye



HÍREK KÉPEKBEN



• A Szombathelyi Egyházmegye június 27-én arról adott tájékoztatást honlapján, hogy az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye munkatársainak csoportja Erdő Péter bíboros, prímás vezetésével felkereste a zalaegerszegi Mindszentyneumot.

• A Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jog- és Államtudományi Kara adott otthont június 12. és 14. között a katolikus jogászképzést küldetésüként felvállaló jogi karok találkozójának. A Szent Katalin Kör nevet viselő együttműködést az amerikai Notre Dame Egyetem jogi kara szervezi.



• A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) tavaszi ülésén hozott döntése alapján június 1-jével a Katolikus Szeretetszolgálat fenntartásába került a leányvári Hivatásörző Ház. A szenvedélybetegséggel élők kezelésével foglalkozó, idén szeptemberben húszéves intézmény egy professzionális egyházi szociális hálózat része lett.



A béke üzenetével

A covidjárvány óta először indult zarándokvonat Budapestről Czestochowába

Mintegy hétszáz zarándok indult el június 24-én, hétfőn Budapestről Lengyelországba, az egyetlen magyar alapítású férfirend, a pálosok által létrehozott czestochowai Szűz Mária-kegyhelyre a Fekete Madonna zarándokvonattal.

Felföldi László pécsi megyéspüspök (alsó képviskőn) úgy fogalmazott: „nem Czestochowába, hanem a szívünkbe fogunk megérkezni”, ott kell megtalálni az örömet, a békét és a szeretetet. Mert bárhová menjünk is, ha oda nem értünk meg, sehova se jutottunk, akkor helyben maradtunk. Ebben segít a zarándoklat. A „meccs folytatódik”, a jó és a rossz küzdelme, amiben mi a békét képviseljük – hangsúlyozta.

Az Erdélyből érkezett Tamás József püspök elmondta, azzal a céllal utaznak Czestochowába, hogy kérjék a Jóistentől, csendesítse le ezt a felbolydult mai világot, és adja meg a lelki békét mindannyiunknak. Soltész Miklós,



hozzátette, imádkoznunk kell az ezeréves magyar-lengyel barátságért is.

Fülöp Attila, a Belügyminisztérium gondoskodáspolitikáért felelős államtitkára, aki családjával együtt a zarándokvonat utasa, kiemelte: „a magyar nép őrzi a hitét, büszke a hitére, és meg is vallja azt”. Az államtitkár megjegyezte, hogy velük utaznak állami gondoskodásban élő fiatalok is, akiknek egy ilyen utazás még nagyobb lelki feltöltődés, megerősítés, mint bárki másnak a vonaton.

Mosóczi László, a MÁV-Start Zrt. vezérigazgatója felidézte, a Misszió Tours és a MAV-Volán csoport 2011 óta működik együtt, ez idő alatt mintegy harminc zarándokvonatot és 21 ezer utast szállított különböző belföldi és nemzetközi zarándoklatok helyszínére. Budai László, a 8. Boldogasszony zarándokvonat szervezője, a Misszió Tours vezetője hozzátette: a pandémia óta vonattal még nem voltak Czestochowában, ahol főképp majd lelki programokon vesznek részt a zarándokok.



a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára az indulás előtt az orosz-ukrán háborúra utalva hangzott: „Imádságokon és barátságokon keresztül győznünk kell a békekességben” – majd azt is

Forrás és fotó: MTI

(Folytatás az 1. oldalról)

Itt mindenféle akadályversenyt szerveznek nekik, sportolnak, kézműves-foglalkozásokon vesznek részt a fiatalok, és persze sokat fürdenek a Balatonban, fagyiznak.

A gyerekek igyekeznek magyarul beszélni, de ha egy-egy szó nem jut eszükbe, kevert nyelven szólnak egymáshoz. A családokban otthon inkább ukránul beszélnek már; akikkel a nagymama együtt él, azoknak hallhatóan jobban megy a magyar nyelv. Sokan származnak ukrán-magyar vegyes családból, az iskolában és hittanórán viszont magyarul beszélnek. A hangulat otthon eléggé lehangoló: a férfiakat elvitték, sokan meghaltak a faluból, főleg ukránok. Mégis, mintha már megszokták volna a borzalmakat az otthon maradók; együtt élnek a gyászszal. Sok család szét-esett, hiszen a külföldre menekülő férfiak nem adnak életjelet magukról. A fronton harcolókkal úgy ahogy lehet kapcsolatot tartani; már nem szokatlan és fojtogató az érzés, ha nem veszik fel a telefont, vagy nem jelentkeznek. Az otthoniak tudják, hogy a helyzet nem változik, és még sokakat el fognak veszíteni.

A tanárnők elmondják, hogy a gyerekek is megszokták, hogy az apjuk a fronton harcol: szinte úgy beszélnek róla, mintha csak dolgozna valahol. Már nem aggódnak, nem félnak, alkalmazkodtak a háborús állapothoz. Igyekeznek minél több időt egymás társaságában tölteni, vasárnapi iskolába, hittanra járnak. Ha otthon maradnának, éreznék az anya szomorúságát, nyomasztó lenne a sötétség, hiszen sokszor akár tizenkét órán keresztül sincs áram.

Az együttlét sok mindent elfeledtet, hisz itt játszanak velük a pedagógusok, és van világitás. S kerülük, hogy szóba hozzák, amiről jobb nem beszélni.



Ez a balatoni táborozási lehetőség is kiemeli őket a mindennapokból. Az ünnepség előtt a gyerekek piros karitászos pólót öltenek magukra. Megérkezik Spányi Antal, majd Herczegh Anita. A főpásztor spontán beszélgetésbe kezd kisebb csoportokkal a mindennapjaikról, tanulmányaikról, családjukról. A gyerekekben nincs gátlás, vidáman, felszabadultan, nevetve dicsekednek el a dolgaikkal, és kimondják, hogy szeretik a magyar és az ukrán irodalmat is, illetve hogy nem mindig beszélnek otthon magyarul.

Mások csocsóznak, pingpongoznak, néhány fiatal és tanár pedig izgatottan készül a zenés műsorra, amit majd az ünnepségen adnak elő.

*

Szentkirályi-Tóth Kata köszöntötte a vendégeket és a táborozókat az

A világ szerethető arca

Megnyitották a Katolikus Karitászt nyári táborait

ünnepélyes esemény kezdetén, melyet a táborlakók énekei és szavalata színesített.

Écsy Gábor köszöntőbeszédében elmondta, hogy az elmúlt évek során több tízezer hátrányos helyzetű gyerekek biztosítottak nemcsak szórakozást, hanem fejlődési lehetőségeket is. A tábor célja, hogy a résztvevők a nyaralás mellett fejlesztő és sportfoglalkozásokon vegyenek részt, melyeket szakemberek valósítanak meg, életre szóló élményt nyújtva.

„Országsszerte számos plébániai és karitászcsoport fáradozik azon, hogy ezen a nyáron közel négyezer gyermek nyaralását biztosítsa. Elkötelezett munkájuknak köszönhetően táboraink igazi otthonná válhatnak a résztvevők számára.” Az országos igazgató megköszönte azokat a támogatókat is, melyekkel lehetővé vált a gyermekek táboroztatása.

Herczegh Anita beszédében rámutatott: „Nyáron érdemes a leginkább hanyagolni a telefon rideg képernyőjét. Hiszek abban, hogy a mai fiatalok is kalandokra, találkozásokra vágyanak, megismerni a világot szerethető arcát, közösségben megtalálni egymást és önmagukat” – mondta, majd a kárpátaljai magyar és ukrán gyerekekhez szól, akiknek ez a vakáció kiszakadás a mindennapok nehézségeiből.

Csukás Istvánt idézve, aki szerint gyerekek számára ugyanúgy kell írni, mint a felnőtteknek, csak jobban, Herczegh Anita hozzátette: „Remélem, hogy Magyarországon és Ukrajnában is mindig lesznek olyan felnőttek, akik tudják, hogy a gyerekeknek minden körülmények között

valami több, valami jobb jár. Nagyobb biztonság, derűsebb élet.”

Spányi Antal püspök megköszönte a Karitászt munkáját, a gyerekeknek és a családoknak nyújtott segítséget. Hangsúlyozta, hogy a nyár alkalom arra, hogy közelebb kerüljünk egymáshoz, kapcsolatokat építsük, erősítsük őket, és ezeken túl Istenre is tudjunk figyelni, vele is tudjunk találkozni, hiszen ő ott van mindenütt. A püspök megáldotta a nyári táborok minden résztvevőjét és szervezőjét.



A fák árnyékába húzódtak a fiatalok, és örömmel kapcsolódtak be Bocskor Bíborka és Toldi Miklós előadásába. Bíborka elmondta nekik azt is, hogy Erdélyben született, ő is táborozott egy alapítványban köszönhetően. Úgy érzi, neki is segítenie kell empátiával, együttérzéssel azokon, akik nehezebb sorban élnek, ha csak egy mosollyal is. A fiataloknak annyira tetszett az előadás, hogy háromszor is visszatapsolták az előadókat. Az ünnepség végén átadták a gyerekeknek a játékokat, amelyeket Klaus Höhn hozott a táborozóknak Németországból.

ból. Herczegh Anita kiosztotta a piros karitászos hátizsákot, amelyben volt labda, kulacs, karitászos piros sapka, jójó, toll is. Egy lány váratlanul megölelte a jószolgálati nagykövetet, a gyerekek ettől kezdve természetesen vették és igényelték a közelségnek ezt a kifejeződését.

*

Spányi Antal kérdésünkre elmondta: nagyon jó élmény volt a táborozókkal beszélgetni, akik nyitottak, kedvesek, értelmesek voltak. Azt is megosztották vele, hogy reformátusok, pedig nem volt téma, hogy ki milyen vallású, melyik felekezethez tartozik. „Nagy öröm volt nekünk az is, hogy a bodajki egyházközség testvérkapcsolatot létesített egy kárpátaljai közösséggel, a gyerekeket egy héten keresztül vendégül látták, megmutatták nekik Székesfehérvár szépségét is. Nagyon fontos, hogy személyes kapcsolat alakuljon ki a családok között is. A karitászmunkának az lenne az ideája, hogy próbáljunk meg segíteni egy családot, felkarolni egy embert hetente egyszer-kétszer, ahogy érezték, számíthat ránk. Ezzel sikerül emberi sorsokat formálni, alakítani.”

A táborban az ebéd után Herczegh Anita Balaton szeletet osztott ki a táborozóknak. Az asztalnál beszélgetve megdöbbentő történeteket hallottunk arról, milyen az élet most Ukrajnában. Egy anyuka beszaladt a pékségbe kenyérért, ezalatt a négyéves kislánya vigyázott a babakocsiban ülő kistestvérré. Megszólt a szíréna. A kislány borzalmasan elkezdett sírni, az anyuka és mások is odarohantak hozzá. „Nem akarok egyedül meghalni” – mondta a négyéves. Nem meghalni, hanem egyedül meghalni...

A Balaton-parti táborban és más nyári karitászos táborokban a rászoruló gyerekek valóban épülhetnek, fellélegezhetnek, szabadok lehetnek, élvezhetik a nyár és a közösség örömeit.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Merényi Zita